

ΙΩ. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

καθηγητοῦ τῆς ἱερᾶς Μουσικῆς ἐν τῇ Ριζαρείω Σχολῇ, Διδασκαλείῳ,
Ἀρσακείῳ, Ἀμαλιείῳ καὶ τῷ Χῆλ.

καὶ

Διευθυντοῦ τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς Σχολῆς, τῆς ἰδρυθείσης ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις
«Μουσικῆς Ἐταιρείας».
Ἐπιγεύσει τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

- Ι Ε Ρ Ο Ν -

ΕΘΡΟΛΟΓΙΟΝ,,

Η Τ Ο Ι

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑΣ ΜΕΛΟΔΙΑΣ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

ΤΕΥΧΟΣ Γ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΕΚΔΟΤΗΝ ΣΠ. ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΩΝ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ | ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΆΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

1903

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Περὶ ὥραν 11 τῆς νυκτός. Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, Δόξα Σοι ὁ Θεός. Βασιλεῦ οὐράνιε. Ἀγιος ὁ Θεός· κύριε ἐλέησον ὅ δόξα καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν ὁ Ν. καὶ ὁ Κανών, Κύματι θαλάσσης· τὸ κάθισμα ωὐ φάλλεται. Μετὰ τὴν Θ' ὡδὴν· ἔνδον τοῦ βήματος, τρισάγιον, τροπάριον. Ὅτε κατῆλθες, ἔκτενής καὶ ἀπόλυσις.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐνδεδυμένος τὴν Ἱερὰν στολὴν προέρχεται τῆς ὠραίας πύλης κρατῶν λαμπτάδα ἀνημμένην ἐξ ἣς ἀνάπτουσι τὰς ἑσυτῶν οἱ ἔκκλησιαζόμενοι· φάλλεται· δὲ ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν χορῶν τὸ «Δεῦτε λάβετε φῶς».

⁷Ηχος πλ. Α'. π

Δευ τε λα α α α βε τε φως ḥ εκ του α νε σπε
 ε ε ε ρου φω ω τος ḥ και δο ξα σα τε ε Χρι
 στον του α να στα αν τα ε εκ νε ε κρων π
 μεθ' ὁ ἔξερχόμενοι εἰς τὸν Νάρθηκα φάλλομεν τόδε.

⁷Ηχος πλ. Β' εἰρμολογικός. π

Την α ναστα σιν Σου Χρι στε Σωτηρ αγ γε λοι ν

μνου σιν εν ου ρε νοις και τη μα ας τους ε πι γης και
 τα ξι ω ω σον εν και θα ρε καρ δι α Σε ε ε
 δο ξα ζειν

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοσύνῳ» κτλ.

ψάλλομεν εἰς ἥχον πλ. α' ^π ♪

Χρι στο ος α νε ε ση η ε εκ νε ε κρων θα να α τω
 θα α να α τον πα τη η σα ας και τοιοις ε
 εν τοις μη μα σι η ζω ην χα ρι σα α με νος

Ψάλλεται δὲ τρις ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τρις ὑπὸ τῶν χορῶν ἀνευ στίχων.

Εἶτα τετράκις μετὰ τῶν στίχων. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς κτλ.
 Δόξα . . . Χριστὸς ἀνέστη . . . Καὶ νῦν . . . Χριστὸς ἀνέστη . . .
 Εἶτα ἱερέυς. Χριστὸς ἀνέστη . . . Χορός. Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι.
 Μετὰ δὲ τὴν συναπτὴν εἰσερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν ψάλλοντες τὸν
 ἐπόμενον κανόνα τοῦ Ἰω. τοῦ Δαμασκηνοῦ. († 760)

'Ωδὴ Α' ἥχ. α'. ♪

Α να στα σε ως η με ρε λαμ πρυν θω ω μεν λα

π
οι πασχα Κυριοι ου Πασχα ♡ εκ γαρ θα νατουπερος
π
ζω γνω και εκ γης προσου ρα νον Χριστος ο Θεος ♡ η
π
μα ας δι εθι θα σεν ε πι γι ια ον α αδον τας ♡

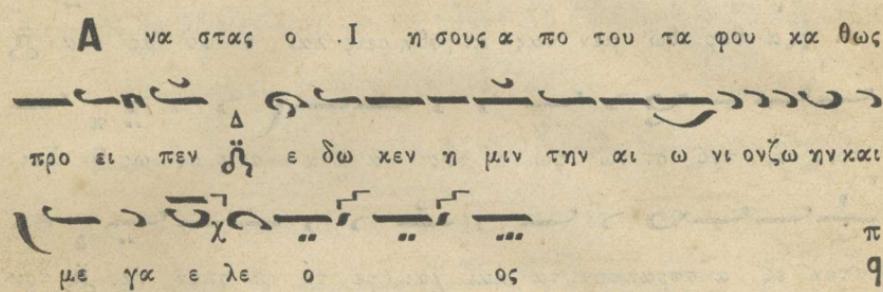
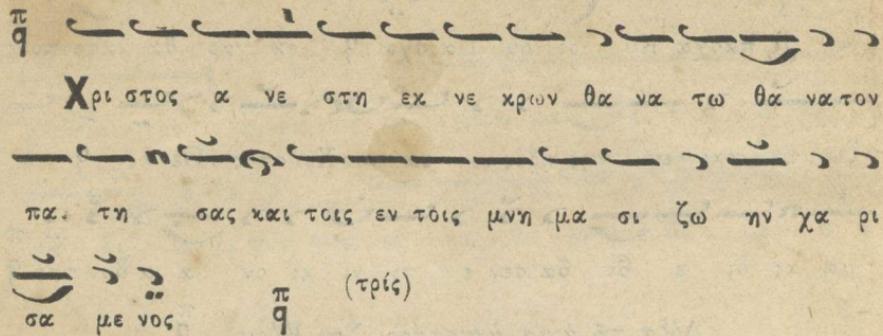
Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει Σου Κύριε.

Κα θαρ όω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα **δη**
π
τω α προ σι τω φω τι της α να στα σε ως **¶** Χρι
Δ **¶**
στον εξ α στραπτον τα και χαι ρε τε φα σκον τα **δη** τρα
π
νω ως α χου σο με θα ε πι νι χι ον α δου τες **¶**

Δόξα καὶ ρῦν. π
q

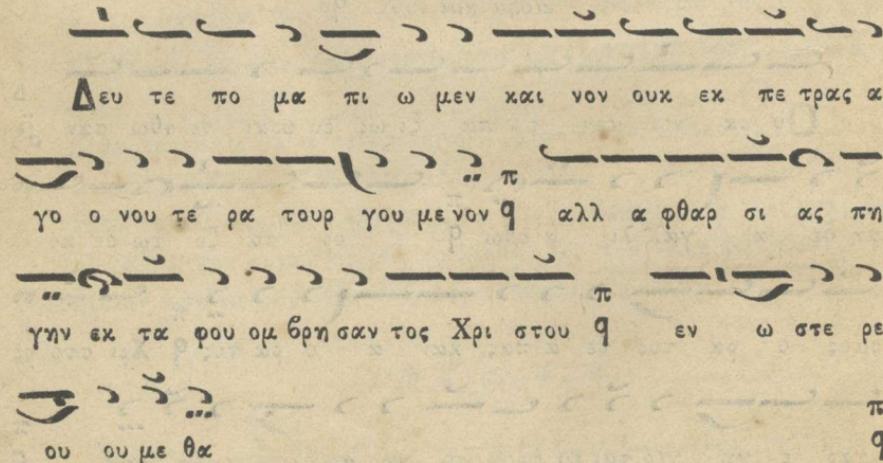
Οὐ ραὶ νοι μεν εἰ πᾶς ἔιως εὐφράτῃ νεσθῶ σανη
γηδε α γαλλι ασθω η ε ορ ταζε τωδε χο
σμος ο ρα τος τε α πας και α ο ρα τος η Χρι στο ος
γαρ ε γη γερ ται ευ φρο συ νη αι ω ω νι ος η

Katabasis. Araostasewc ήμέρα είτα

Syntaxis. Έκφωνησις. Οτι σὸν τὸ χράτος.

'Ωδὴ Γ'. π

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀραστάσει Σον Κύριε πρὸς

Νυν πάντα πάπε πληρώμα ται φω τοῖς οὐρανοῖς τε καὶ
γη η καὶ τα καὶ τα χθονί αὶ πρὸς εἰς οὐρανοῖς τω
γουν πα σα κτι - σις δῆ την ε γερ σιν Χρι στου εν η
ε στε ρε ε ω ται π

Δόξα καὶ ρῦρ. πρὸς ματέρα την προστάτην προστάτην προστάτην

Χθες συν ε θα πτομην σοι Χρι στε συν ε γειρο ματέ
ση η με ρον α να σταν τι Σοι πρὸς συν ε σταυρου μην
Σοι χθες αυ τοις με συν δο ζα σον Σω τηρ πρὸς εν τη βασι
λει ει α Σου π

Ιεύτε πόμα. Χριστὸς ἀρέστη. Ἀραστὰς δ Ἰησοῦς.

Συναπτή. "Οτι Σὸ εἰ δ Θεός καὶ ἀραστάσεις η Γπακοή.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὑροῦσαι τὸν λίθον
ἀποχυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ ἀγγέλου. Τὸν ἐν φωτὶ^{τοῦ} ἀΐδιῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τι ζητεῖτε ώς ἀνθρωπὸν; Βλέπετε
τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ώς ἡγέρθη

ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ οὐδές, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ωδὴ Α. π

Ε πὶ τῆς θεὶ αἱ φυλαὶ καὶ κῆροι οἱ θεοὶ τῷ γόρος Αἴθεα καὶ μῆτραὶ στηρίται μάνικαι δεῖ κανοῦ τῷ φασὶ εἰσι φοροναγγελον π
τηρίται τῷ καὶ σμικροῖσι οἱ τι καὶ νεστηχριστος ως παντο το δυνα μος π

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀραστάσει Σου Κύριε. π

Αἱ σεν μεν ως δι καὶ νοι ξαν την παρ θε νευ ουρανη δυν πε φη νε χριστος π ως βρω τοις δε α μνο οι προσηγορει ται π α μω μος δε ως α γενστος κη λι δοστοη με τερον Πασχα π και ως θε οι α λη θης π τε λει δε λεκται π

Δόξα πατρί.

Ωνε νι αυ σι ος α μνος ο

ευ λο γου με νος η μιν δη στε φα νος Χριστος π ε κου

σι ως υ περ παν των τε θυ ται πα α σχα το κα

θαρ τη ρι ον π και αυ θις εκ του τα φου ω ραι -

ος δη δι και ο συ νης η μιν ε λαμψεν η λιος π

Και νυν ..

Ο θε ο πα τωρ μεν Δα βιδ προ

της σκι ω δους κι βω του η λα το σκιρ των π ο λα

ος δε του Θε ου ο α γι ος δη την των συμ έο λων

εκ βα σιν ο ρων τες ευ φραν θω μεν εν θε ως π ο τι

α νε ση Χρι σος ως παν το δυ υ γα μος π

Ἐπι τῆς θείας .. Χριστὸς ἀρέστη. Ἀραστάς .. Ὄτι ἀγαθός.

Ωδὴ E'. π

Ορ θρι σω μεν ο ορ θρου βα θε ος δη και αν

τι μι ρου του ου σιμνον προ σοι σω μεν τω Δε σπο τη π

και χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι ον δη π

πα σι ζω γν α να τε ελ λον τα π

Δόξα τη θγία... π

Την α με τρον σου ευσπλαγχνιαν

οι ταις του Α δου σει ρατις συν ε χο με νοι δε δορ κο τες π

προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με ε νω π

πο δι δη πα σγα χρο τουν τες αι ω νι ον π

Δόξα και νυν.

Προ σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι

τω προ ι ον τι Χρι στω εκ του μνη μα τος ως νυμ φι ω π

και συν ε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ ταις ταξε σι δη π

Πα σγα Θε ου το σω τη ρι ον π

Ορθρισωμεν.. Χριστος αρέστη. Araostá.. Ιερ. Οτι ήγιασται.

Ωδὴ ΣΤ'.

π
Καὶ τὴλ - θεῖς εὐ τοῖς καὶ τῷ ταῖς τοῖς τηῖς γῆς πρὸς καὶ

σου εἰ τριὶς φάσι μοχλουσι καὶ ωντι σους καὶ τὸ χους πεπε

δημιοῦρος εἰ νων Χριστὲ καὶ τριὶς ημέρων πρὸς ως εἰκότους

π
· ωντας εἰξανε εἰ στηῖς του ταῖς φου π
Δόξα τῇ ἀγίᾳ . . .

Φυλακές ταῖς σημαντραῖς σωτι

π
αὶ Χριστὲ εἰξη γεράθης του ταῖς φου πρὸς ταῖς κλειστήν

π
Παρθενὸν μη λυ μην να με νοῦς εὐ τῷ τῷ κωσου π
καὶ ανεψιαὶ ημίν πατέει εἰ σου ταῖς πνολαῖς π

Δόξα καὶ νῦν.

Σωτερὸν τοῖς τε καὶ αὐτὸν τοὺς εχουσι τοῖς ωῖς π

π
πρὸς σαγανάγων τῷ πατρὶ εἰ σου ανεψιαὶ εἰ στησαῖς πατέγ

π
γεννητοῦ Αδαμα καὶ νοεῖσας αἱ εἰκότου ταῖς φου π

π
γεννητοῦ Αδαμα καὶ νοεῖσας αἱ εἰκότου ταῖς φου π

Κατηλθεις... Χριστὸς ἀρέστη. . . Ἀραιοτάς... Σὸ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς.

Kορτάκιον

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ "Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος χαίρετε· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος. 'Ο τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

'Ο οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου ἡλιον, δύναντάς ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὅρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόρας· καὶ πρὸς ἀλλήλας ἔβοῶν. Ὡ φίλαι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρου καὶ τεθαμμένον. Σάρκα ἀνιστῶσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν ὕσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν. Ὡ Δέσποτα, ἔξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, αὐτὴν τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.   Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πάλην "Ἄδου μόνος λαβὼν ἀνῆλθε πολλὰ τῆς νίκης σκύλα

Αὔτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. καὶ εὐθὺς,

'Αγάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι προσκυνήσωμεν ἄγιον Κύριον Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρὸν Σου Χριστὲ προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν Σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἰ Θεός ἡμῶν ἔκτος Σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά Σου ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἀγίαν Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δ' ἡμᾶς θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν. 'Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου. . . . καὶ εὐθὺς ἡ

Ωδὴ Ζ'. π
q

Ο παῖς δᾶς εκ καὶ μὲν οὐ σαμε νος γε νο
με νος αν θρωπός π πα σχει ως θυη τος π καὶ δι α πα
θους το θυη τον α φθαρ σι ας εν δι ο ει ευ πρε πει αν π
ο μο νος ευ λο γη το ος των Πα τε ρων Θε ος και
υ περ ε εν δοξος π
Δόξα τῇ ἀγίᾳ . . .

Γυ νατ κεσ με τας μι ρων
θε ο φρο νει ο πι σω σου ε δρα μου π ου δε ως θυη
τον με τα δα κρυων ε ζη τουν προ σε κυ νη σαν π
χατ ρουσαι ζων τα Θε ον και Πασχατο μι στι και σοις
Χρι στε μα θη ταις ευ πγ γε λι ε σαν το π
Δόξα . . .

Θα να του ε ορ τας ζο μεν νε

π
χρωσιν α δε την κα θξι ρε σιν π αλ λης βι ο της της
π

αι ω νι ου α περ χην και σκιρ των τες υ μαου μεντον
π

αι τι ον π τον μο νον ευ λο γη το ον των πας τε
π

ρων π θε ον και υ περ ε εν δο ξον π και νυν ...
π

Ως ου - τως ι ε ρα και παν ε ορ τος αυ τη
π

η σω τη ρι ος π νυξ και φω ταυ γης της λαμ προ φο ρου η
π

με ρας της ε γερ σε ως ου σα προ αγ γε λος π
π

ευ η το α χρο νον φως εκ τα φου σω μα τι κως πα
π

σιν ε πε λαμ ψεν π

‘Ο παιδας... Χριστός... Αραστάς.. Εἴη τὸ κράτος.

Ωδὴ Η'. π
π

Αυ τη η κλη τη η και α γι ι α η με - ρα
η μι α των Σαβ βα α των η βα σι λι ιε και κυ ρι α π
π

ε ορ π των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε στι λ

πα νη γυ ρε ων ♪ εν η ευ λο γου μεν Χριστονειστους

π

κι ω νας ♪

Δόξα τη θγία... π

Δευ τε του και γου της αι πε λου

γεν νη μα τος της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ

ση μω η μερα της ε γερ σε ως ♪ βα σι λει ας τε

Χρι στου ου και νω νη σω μεν ♪ ι μνου ουν τερ αυ του ως

π

Θε ον εισ τους αι ω νας ♪

Δόξα Πατρι...

Α ρου και λω τους ο φθαλ μους Σου Σι

ων και ; δε ♪ ; δου γαρ η και σι Σοι Θε ο

φεγ γει εις ως φω στη ρες ♪ εκ δυ σμων και βορ ρα και

Θα λασ σης και ε ω ω ^{ας} τα τε κνα Σου ♀ εν σοι

ευ λο γουν τα Χρι στον εις τους και ω νας

Και νυν...

Πα τερ παν το κρα τορ και λο ο γε και

πνευ μα ^{δη} τρι σιν ε νι ζο με νη εν υ πο στα α

σε σι φυ σις ♀ υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις Σε

βε βα πτι σμε θα και σε ευ λο γου μεν εις παν τας

τους και ω νας

Αῦτη ή κλητή... Χριστός... Αραστάς... Ότι ηύλογηται.

Ωδὴ Θ'.

Μεγάλυνων ψυχή μου τὸν ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ιερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ Σὲ ἀνέτειλε· χόρευε νῦν καὶ ἀγαλλού Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου Σου.

Μεγάλυνον ψυχὴ τὸν ἔθελουσιώς παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔξανστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. Φωτίζου....

Χριστός τὸ καινὸν πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἰρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου.

Ω θείας, ὁ φίλης, ὁ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς

γάρ ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· θν οἱ πι-
στοί, ἀγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Μαγδαληνὴ Μαρία, προσέδραμε τῷ τάφῳ καὶ τὸν Χριστὸν ἴδοῦσα
ώς ηπούρὸν ἥρωτα. Ὡ θείας κτλ.

Ἐξύπνησας ὑπνώσας νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος, βασιλικῶς βρυχή-
σας ώς ἔξ Ιούδα λέων.

Ἄσξα...

Μεγάλυνον ψυχή μου τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος
τὸ κράτος.

Ω πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον Χριστέ, ὡ σοφία καὶ λόγε τοῦ
Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον Σου μετασχεῖν, ἐν τῇ
ἀνεπέρφητῇ μέρᾳ τῆς βασιλείας Σου.

Kai rür.

Χαῖρε παρθένε χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, Σὸς
γάρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Ω Πάσχα κτλ.

Ο ἄγγελος ἐβδα. Φωτίζον.

Χριστὸς ἀρέστη.. Araстáс... Οτι Σὲ airoῦσιγ.

*Εξαποστειλάρεον ήχ. 6. *

Σαρ κι υ πνω σας ως θνη τος ο βα α σι λε ευς
και Κυ ρι ος τρι η με ρος ε ε ξα νε ε
ε σης Α δαμ ε γει ει ρας εκ φθο ρας και κα
παρ γη σας θα να τον πα σχα της α αφ θαρ σι : :
ι ας του ρο σμου σω τη ρι ον

I. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ.

Aῖτοι. Πᾶσα πνοή. ἦχ. Α'.

Τύμνοῦμέν Σε Χριστέ.
 Ο σταυρὸν ὑπομείνας.
 Ο τὸν Ἀδην σκυλεύσας.
 Τὴν θεοπρεπῆ Σου.
 Πάσχα ιερόν.
 Δεῦτε ἀπὸ θέας.
 Αἱ μυροφόροι.
 Πάσχα τὸ τερπνόν.
 Ἀναστάσεως ἡμέρα.
 Χριστὸς ἀνέστη γ̄.

"Ιδε Χρηστομάθειαν

Εἶτα ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰσοδικόγ.. Ἐρ Ἐκκλησίαις.. Χριστὸς Ἀρέστη ἡ ὑπακοή, προλαβοῦσσαι, κοντάκιον. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ. Ιδε Χρηστομάθειαν.

"Οσοι εἰς Χριστον. Πολυχρόνιον-Ἀπόστολος.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

'Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, τὸ Ἀράγρωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὡς Θεόφιλε, ὡς ἥρξατο δὲ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, ἔχρις ἡς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ πνεύματος Ἀγίου, οὓς ἔξελέξατο ἀνελήφθη. Οἵς καὶ παρέστησεν ἐαυτὸν ζῶντα, μετὰ τὸ παθεῖν αὐτόν, ἐν πολλοῖς τεχμηρίοις, δι’ ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναυλιζόμενος, παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός, ἦν ἡκούσατέ μου. "Οτι Ἰωάννης μὲν ἔβαπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἀγίῳ, οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες, ἐπηρώτων Αὔτον λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς. Οὐχ ὑμῶν ἔστι γνῶναι

χρόνους ή καιρούς, οὓς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἴδιᾳ ἑξουσίᾳ. Ἀλλὰ
λήψεσθε δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς. Καὶ
ἔσεσθε μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ
Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

~~~~~  
‘Αντὶ τοῦ Ἀξιόν ἐστιν, ‘Ο ἄγγελος ἐβόα.

‘Αντὶ τοῦ Εἰδομέν τὸ φῶς, Χριστὸς ἀνέστη.

‘Αντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα, Χριστὸς ἀνέστη.

Μετὰ δὲ τό, Εἴτις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος ψάλλομεν τόδε·

“*Hχος π.λ. δ'*. δῆ

~~~~~  
Η τοῦ στο μα τος Σου κα θα περ πυρ εος εκ
λαμψα σα χα α α ρις δῆ την οι χου με νην ε φω τι
σεν α φι λαρ γυ ρι ας τω κο σμω θη σαν ρους ε γας
πε θε ε το δῆ το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συης
~~~~~  
υ υ πε δει ξεν δῆ αλ λα σοις λο ο γοις παι δευων Πα  
τερ Ι ω αν νη Χρυս σο στο ο με δῆ πρε σθευ ε τω  
λο γω Χρι στω ω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας  
~~~~~  
δῆ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Περὶ τὴν 2 μ. μ. ὁ Ἱερεὺς ἀλλάσσει πᾶσαν τὴν ιερωτικὴν στολὴν καὶ στὰς ἔναντι τῆς Ἀγ. Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς ἐκφωνῶν. Δόξα τῇ ὁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ κτλ. Χορός, Ἀμήν. Ἱερεύς, Χριστὸς ἀνέστη γ'. Οἱ χοροὶ ἔξακις, καὶ αὐθις ἐκ τοῦ βήματος ἀπαξ. Εἶτα συναπτή, καὶ εὐθὺς Κύριε ἐκέραξα εἰς ἥχον β'. Λίδ. Χρηστομάθειαν.

Εἶτα γάλλομεν τάδε.

Τὸν πρὸ αἰώνων.

Χριστὸς ὁ Σωτήρ.

Σὺν ἀρχαγγέλοις.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα.

Ἐν τῷ σταυρῷ Σου.

Ὕνοιγμαν Σοι.

"Ιδε Χρηστομάθειαν.

43.

Δόξα ἥχ. β'

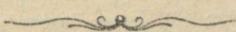
—
 Τὸν σω τῇ ρι ον υ μνο ον α δο ον τες εκ
 στο μα α τω ων α να με ε ελ ψω ω μεν
 Δευ τε ε παν τες εν οι κω Κυ υ ρι ε εου προ οσ
 πε ε ε ε σω μεν λε ε ε γο ον τες ο ε
 πι ξυ λου ου ου σταυ ρω ω θεις και εκ νε κρω ω ων
 α να α στα ας και ων εν κο ολ ποις του Πα τρος β

λα α σθη η τι ταις α μα αρ τι : : αι αις
 η η μων

Δ

Kai rōi, Paroīlθer, id. Xρηστομάθεια.

Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν, Τίς Θεός. "Ιδ. Χρηστομ. μεθ' ὁ ἀναγινώσκεται τό, Εὐαγγέλιον, Ἐκτενής, Καταξίωσον, Πληρώσωμεν, καὶ εἴτε τὰ ἀπόστιχα, Ἡ ἀνάστασίς Σου, ἐκ τῆς Χρηστομαθείας καὶ τὸ Πάσχα ιερόν, ἵδε Χρηστομ. Χριστὸς ἀνέστη γ'. καὶ ἀπόλυσις.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Eἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἰδιόμελα. Ἡχ. Α'. π

Των θυ ρων κε κλει σμενων των μα θη των συν η θροι
 σμε νων π ει σηλ θεις α φυω παν το δυ ο γας
 με I η σου ο ο θεο ος η η μων π και
 σας εν με ε σω αυ των ει ρη νην δους ε πλη ρω ω
 σας α γι ου πνε εν μα α τος π προσ με γεια τε προ

σε τας αξιας και μη δια μου χω βι ζε σθατι α πο I
ε βου σα λημη φ ε ως ου εν δι σωων ται την εξ
υψους δι u να α μιν φ Δι ο θο ω μεν Σοι o
φω τι σμος και η α να στα σις η και η ει ρη
νη η η μων δο ξα α Σοι φ
Μεθη με ρας οκ τω της ε γερ σε ως Σου
Κυ βι ε φης τοιμα θη ταις Σου η εν το
πω ου ου ου η η σαν συν η γμε ε ε νοι φ
και φω νη σας αυ τοις ει ρη νη u μιν φ τω α
πις ιουν τι μα θη τη τας χει ρας u πε δει - ξας και την
α χραν το ον πλευ - ραν φ ο δε πει σθεις ε θο α α

Σοι η ο Κυρι ος μου και ο Θε ος μου δο
π
ξα Σοι π
π
Θω μας ο λε γομε νος Δι δυ υ μος ουκ ηην μετ
αυ των π ο τε ει ση η ηλ θεις Χρι στε κε κλει σμε νων
π
τωνθυρων π ο θειν και η πι στει τοις ρη θει σιν αυ τω
π
εξ α πι στι ει ας εις πι ε στιν βε βαι ων π
π
ουκ α πη ξι ω σας δε ε ξα γα θε π ι υ πο δει
π
ξαι αυ τω την α χραν το ου πλευ ρων Σου η και των
π
χει ρων και των πο δων τους μω ω λω ω πας π
π
ο δε ψη λα φη η σας και ε δων π ω μο λο
π
γη σε Σε ει ναι Θε ο ου ου γυ μνον και αν θρω-
π
πον ου ου ψι ε λον π και ε βο ο ο α α

καὶ πάτερ τοῦ πατέρος
ο Κυρίος μου πάτερ ο Θεός μου Δός

πάτερ
ξας Σοι

Τών μας θητῶν διστάζοντων την οὐδόν οὐδὲ η
μεράριος επεστηθός Σωτήρ οὐ οὐ η σαν συν
ηγμενος πάτερ
νοι πάτερ την εἰρήνην ηνδους τω Θω

μας εἶδο ο γη σεν γη δευ ρό Απόστολε ψηλα
φησο ον πατέρα μας αἰτούσης η λουσί ε ε πηγή ξαν πάτερ
ωχα λη α πεστεια του Θω μας πάτερ των πεστων

πάτερ τοῦ πατέρος
τα ας καρδιας - ας εις ε ε πι γνωσιν η - ξε πάτερ

κατε με τα φοβου εἶδο ο γη σεν ο Κυρίος μου πάτερ

πάτερ ο Θεός μου δός ξας α Σοι

³HΧΟΣ 6'. △

Με τα την ε γερ σιν Σου Κυ ρι ε συ γη γμε ε νων
των μα θη τω ων Σου και των θυ ρων κε κλει σμε νων εν
με ε ε σω ε ε στης πει ει ρη γην πα ρε ε
χων αυ τοις πει σθεις δε και ο Θω μας τη ο ρα
σει των χει ρων και της πλευ ρα ας Σου Κυ ρι ου και Θε
ου Σε ε ε ε ω μο λο ο γηγ η η η σε πε σω
ζον τα τους ελ πι ζον τας εις Σε φι λα ον
θρω πε △
Των θυ ρων κε κλει - σμε νων ε πις ας ο I
σους τοις μα θη ταις α φο βι αν και ει ρη γη γη
ε δι δου πε ει τα λε γεν τω Θω μα τι μοι α πι

στεις ἦν ο τοι α γε ε σην εκ νε κρων ἦν φε βε ω
δε την χειρα Σου και βα λε εις την πλε ευρα αν
μου ου και δε Σου γαρ α πι σουν τοι οι παν
τες ε μα α θον τα παθη και την α να α α στα σι ιν
μου ρα ζειν μετα Σου ου ο Κυρι ο ος μου και
ο Θε ος μου ου δο ο ο ξα Σοι

Αδέξα και ρῦρ. Ἡχ. π.λ. 6'.

+ Των θυ ρων κε κλει σμε νων ε πε ε ε ε σης Χρι
πε προς τους μα θη η τας το τε ε ο Θω
μας οι χο νο μι κως σουχ ευ βε ε θη με ταυ
τωων ε λε γε γαρ ου μη πι σε ευ σω ε
αν μη ι δω κα α γω το ον Δε σπο ο ο

π φ δω ω τη η πλευ ραν ο θεν ε ξη
ηλ θε το αι μα το υ υ υ δωωρ το
βα πτι : σμα : δω ω τη γη πλη η γη εξ
ης : α θη το με ε γα τρα α αυ
μα α ο α κν θρω - πος : δωπως ουκ ην
ως πνε ευ μα α ॥ α λα α σα αρξ και αι ο
σε α το ο τον θα να το ον πα τη σα
ας τ και τον Θω μαν πλη ρο φο ρη σας Κυ ρι ε
δο ο ο ξαα α Σα : οι Δ Ρ

Ω του πατρού δοξα θεού μας τοσ απίστε απίστε
γένει βεβαίω - αγάπη γεννησεν χριστόνα πανώνταρον Θεού μας

ε αν μη : δω ου μη πι στευσω Ιε ψη λα φη σας
δε ε την πλευ ραν ε θε ο λα ο γει τον σαρ κω θευ τα
τον αν τον υι ο ου του Θε ου Ιε ε γγω βι σει ων
πε που θο τα σαρ κι δη ε κηρυ ζε τον α να σταν
τα Θε ον και ε δο η σε λαμ πρα τη φω γη Ιε ο Κυ
ρι ε οσ μου και ο Θε οσ μου δο ξα Σοι
Ω του παρ ρα δο ξου θαυ μα τος του παρα ο
χρι τος α ψα α με νος σε σω εαι Ιε λων γαρ ο Θω
μας εν τη πα βι ε νη πλευ ρα την χει ρα Ιε η σου
Χρισου ου του Θε ου ου και τε φλε εγ θη τη ψη λα
φη σει Ιε της ψυ χη ης γαρ το δυ σπει θεις με τε έαλευ
εις ευ πι στι αν θερ μως Ιε ε κε κρα ξει α πο βα

θε ων ψυχης ο Δε σπο της Συ μου ει ει και Θε ος Α
6

ο εκ νε κρων ε γη γερ με νος δοξα Σοι
6

Ω του πατρος δοξα θαυμα τος Ι ω αν νης ση
6

θει του Λο ο γου α νε πεσε Α Θω μας δε την πλευραν
6

προσψη λα φη η σαι και τη ξι ω θη Α αλ λο μεν
6

ε κει ει θεν φρε κτως θε ο λο γι : ας θυ θον
6

α νελ κει Α την οι κο νο μι ε αν ο δε η ξι
6

ω ται μυ στα γω γη σαι η μας Α παρι στη σι ται α
6

πο δει ξεις τρανως της ε γερ σε ως αυ του ου εκ θο ων Α
6

ο Κυρι ος μου και ο Θε ος μου δοξα Σοι
6

Αδεια και νυν ηχ. πλ. Α'. π
6

Φι : λαν θρω ω πε π με γα και α νει και αζον
π

Φι : λαν θρω ω πε π με γα και α νει και αζον

π
 Σε πληθη τη θος οι των οι οι κτιρια μω ων Σου ♀
 π
 ο τι ε μα κρο θυ μη γ σας υ πο Ι ου δαι ων
 π
 ρα πι ζο με νος υ πο Α πο στο λουψη λα φω με ε νος
 π
 και υ πο των α θε τουντωων Σε πο λυ πρα αγ μο -
 π
 νου ου ου ου με ε νος ♀ πως ε γαρ - κω
 π
 θης πω ως ε σταυρω ω ω θη ης ο α να μα α αρ
 π
 τη τος ♀ αλ λα συν ε τις ου ου γ μας ♀
 π
 ως τον Θω μαν βο α αν Σοι οι ♀ ο Κυ ρι ο ο
 π
 ο οι μου ου και ο θε ο οι μου δο ξα Σοι οι οι
 π
 οι οι οι

'Απολυτίκιον. 'Εσφραγισμένου έδ. Χρηστομάθειαν.

Εἰς τὸν ὄρθρον τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ φόβῳ τῶν Ἔδραιών, κεκρυμμένων τῶν μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ
Σιών συνηγμένων, εἰσῆλθες πρὸς αὐτοὺς ἀγαθέ· καὶ ἔστης κεκλεισμέ-

νων τῶν θυρῶν, ἐν μέσῳ ἀντῶν χαροποιός, καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς
χεῖρας καὶ τῆς ἀγράντου Σου πλευρᾶς τοὺς μώλωπας· λέγων τῷ ἀπί-
στοῦντι μαθητῇ· Φέρε τὴν χεῖρά Σου καὶ ἐρεύνα, ὅτι αὐτὸς ἔγω εἰμι,
οὐ διὰ σὲ ποθητός.

Tὸν τάφον Σου Σωτήρο.

Ἐπέστης ἡ ζωὴ, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Χριστὲ τοῖς μαθηταῖς,
καὶ πλευρὰν ὑπεδείκνυς, καὶ χεῖρας καὶ πόδας Σου, τὴν ἐκ τάφου
Σου ἔγερσιν, προπιστούμενος, ἀλλ’ οὐ Θωμᾶς οὐχ εὑρέθη· ὅθεν ἔλε-
γεν, οὐ μὴ θεάσωμαι τοῦτον, οὐ πείθομαι τοῖς λόγοις ὑμῶν.

"Ομοιος.

Ίδων μου τὴν πλευραν, καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἥλων, Θωμᾶς τέ ἀπι-
στεῖς, τῇ ἐμῇ Ἀναστάσει; ὁ Κύριος ἔλεγεν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνή-
ματος, ὅπτανόμενος, τοῖς Ἀποστόλοις ἀρρήτως, ὁ δὲ Διδυμος, πει-
σθεὶς ἐβόα τῷ Κτίστῃ, Θεός μου εἶ καὶ Κύριος.

"Ἐκ νεώτητος μου.

Προκείμενον. Ἐπαίνεις Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἴνει τὸν Θεόν Σου
Σιών.

Ἡ ταξίς τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Καταβασίαι. Ἀναστάσεως ἡμέρα. *8 N. Χριστός*

Ψάλλεται ἡ ὠδὴ Θ'. *π*

*Σε τὴν φα ει νην λαμ πα α α δα και μη τε ρα του
Σου την φα ει νην η με ε ε ραν και υ περ λαμπρου
Σὲ τον ως Θε ον εκ τα α α φουα να σα αν τα*

*Θε ου *π* την α βι ζη λον δο ξαν *π* και α νω
Χρι ζε την ο λο φω τον γα βιν εν η ω
Χρι ζον ου θλε φα ροις δον τες αλ λα και*

Δ

τε - ραν πα α α αν των των ποι η μα - των δ
ρας - ος κα α α αλ λει τοις μα θη ται αις Σου
δι - ας πο ο ο ο θω πε πι σευ κο - τες

π

εν ο μνοις με γα λυ ο νο μεν
ε πε σης με γα λυ ο νο μεν
εν ο μνοις με γα λυ ο νο μεν

π

Σε τον χο ε κη πα λα α μη ψη λα φω με νον
πλευραν φ και μη φλε ξαν τα ταυ την πυ ρι τω της
α ο λου θει ας ου σι - ας δ εν ο μνοις με

π

γα λυ ο νο μεν

Καταθασία. Ὁ ἀγγελος ἐβόα. Φωτίζου.

Ἄγιος Κύριος. Ἐξαποστειλάριον ἡχος Γ'.

Ἐμῶν μελῶν χειρί Σου, ἔζερευνήσαις τὰς πληγάς, μὴ μοι Θωμᾶς ἀπιστήσῃς, τραυματισθέντι διὰ Σέ· σὺν μαθηταῖς ὅμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυσσε Θεόν.

Σήμερον ἔκρ μυρίζει, καὶ καὶνή κτίσις χορεύει. Σήμερον αἱρονται κλείθρα, θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας, Θωμᾶς τοῦ φίλου βιώντος ὁ Κύριος καὶ Θεός μου.

Eἰς τὸν αἴτοντα ἡχ. Α'.

Παρεύθημοι μάρτυρες.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου Σου φρικτήν, Ζωοδότα κέγερσιν, ὥσπερ σφαγί-
δας οὐκ ἔλυσας, Χριστὲ τοῦ μνήματος. οὕτω κεκλεισμένων, θυρῶν
εἰσελήλυθας. πρὸς τοὺς πανευκλεεῖς Ἀποστόλους Σου, χαροποιῶν
αὐτούς, καὶ εὐθές Σου παρεχόμενος, τούτοις πνεῦμα, δι' ἀμετρον
ἔλεος (δίς).

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἡνίκα Σύ, τοῖς μαθηταῖς
ῷφθης Κύριε. "Οθεν ἡπίστησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατι-
δοῦσι Σε, ἐβόα Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευρὰν Αὐτοῦ,
καὶ τῶν ἥλων τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, διτὶ ἔξεγήγερται.

Ως θέλεις ψηλάφησον Χριστός, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε, βάλε τὴν χεῖρα
καὶ γνῶθι με, ὅστεα ἔχοντα, καὶ γεῶδες σῶμα, καὶ μὴ γίνου ἀπι-
στος, ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι· δὲ δὲ ἐβόησεν. 'Ο Θεός μου
καὶ ὁ Κύριος, Σύ ὑπάρχεις. Δόξα τῇ ἐγέρσει Σου.

Δόξα καὶ νῦν πλ. 6'. π

Μεθημειρασμός Σου

Μεθημειρασμός Σου

ΑΙΓΑΙΟΝ ΚΑΙ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ.

ο με νος και τω α πι ζου ουν τι μα θη
 τη τους το υ υ υ που ους υ πε δε ει ξα
 Δε ευ ρο ο ψη λα φη σον τας χει ει ρας
 και τους πο ο ο δα ας και την α κη ρα
 το ο ου μου ου πλε ευ ρα αν ω δε ε πει
 οθει εις ε βο ο α α α α Σοι οι οι ο
 Κυ ρι ο ο οι μου ου και ο Θε ο οι μου Δο
 ξα Σοι οι οι

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Μετὰ τὰ ἀναστάσεις τῆς Ὁκτωήχου ψάλλομεν τάδε.

^Δ Ηχος 6'. ^Δ

Αι μι ρο φο ρο γυ ναι κει σρ θρου βι θε οι

αριθμον τας αλλας θου σας του Κυριου ον τον τα
αλλας φον και τε ε ε λας α α βον το περ δε
ουκ ηλ πιζο ον ευρου σας το δι ε λα γιζοντο
ευ λας θου με ε ναι του λι θου την με τα α θε ε σινε
και προς αλ λη λας δι ε λε γον το που ελγιν
ασ σφρα γιτι δες του μηνη η μακ α α τος το
που ε στιν η του Πι λας του κου ου ου στω δι α και
α χρι θηηης α σφρα α λει ει α γε γο νε δε
μηνη της των α γνο ου σω ων γνη ναι κων το εξ α στρα
πτω ων αγ γε ε λος και φα σκω ων προς αυ τας το
με τα θρηνων ζη τε το ον ζων τα και ζω ο ποι
η σαν τα το γε νος των βρο των ε ε ξη γερθηχροστος

ο Θεος γη μων εκ νεκρων ως παν το δυνατον παν
ρεκρων πασιν η μην α φθαρει σε αν και ζω γην τη φω
τη σημουν και το μεγαλον ε ε ε λε ε ε οντει
Τι τα μη ρα τοις δακουν υ σε μη θη τρε αι αι αι
και να τε τη ο λε θος κε και λι σται ο τα
α α α φος κε κε ε ε νω ω ται τε ι δε τε
την φθο ραν τη ζωωη η παν α τη θει ει σανε
ταξι σφραγιδας μαρ τη ρου σακε τη λαυ γων τε υ πνουν
ταξι δει νως τους φυλακας των α πει θων τε το θυη
του σε σωζας ειρηνη Θεου ο Αλιας δης θρηνει δρα
μου σας χαρει ει παν τε τοις Απο στο λοιπον ο νε
κρω σας Χριστος τον θανατον πρωτον το το κος εκ νεκρων

υ μας προ α - γει το εις την Γα λι : λας αι α αν
το μνη μα Σου με τα σπου δης και τα α αλαζου
ε πε ζη τουν Σε ε χρι : στε προς το μυ βι σατ
το α α α α χραντον σω ω μα Σου τε και
του αγ γε λου τοις ρη μα α σιν ε αθη η χη θει
χα ρο ποι α α συ υμ δο λα τοις Α πο
στο ο ο ο λοις ε κη η ποτ τον τε ο τι
α νεση ο αρ χη γος της σω τη ρι ας η μων σκυ
λε ευ σας τον θα α να τον τε τω δε κοσμω
δω ρου με ε νος ζω ην αι ω ω νι τον και το με
γα α ε ε ε λε ε ος

Δόξα η̄χ. πλ. 6'. π

Αι μυ ρο φο ροι γυ - γαι κες τον τα
φον Σου κκ τα λα βου - σαι σ και τας σφρα γι δας του
μην ματος ε δου σαι σ μη εν ρου σαι δε το α α
χραν τον σω ω μα Σου με τα σπου δη η ης
γη ηλ θου χλαε - ου ου σατ τι ει ε ε κλε
ε ψεν γ μω ω ων τη η ην ελ πι δα α
τις ει ει λη φε ε νε ε ε χρον γυ μνον ε σμυ σ υρ νι σμε
ε νον της Μη η τρος μο νον πα ρα μυ σ θι ε
ον ω πωως ο νε χρου ους ςω ω σα ας τε
θα να α α τωω τωτ ο τον α α δη η ην
σχυ λε ευ σα ας πω ως τε ε ε θα

πται αλλ α να στη θι : Σω τηρ αυ τε ε ε
 ξου σι υ ω ως καθως ει πα ας τρι η
 με ε ε ρος δη σω ζωντα ας ψυ χα α ας
 π μων

Και νυν. Παρηγέλθεν η σκια. Ιδ. Χρηστομάθειαν.

Απόστιγα.

Η ἀνάστασίς Σου Χριστὲ Σωτήρ. Ιδ. Χρηστομάθειαν.

Πάσχα Ιερόν. Ιδ. Χρηστομάθειαν.

Δόξα και ρῦ.

Σε τὸν ἀναβαλλόμενον. Ιδ. Μεγ. Εβδομάδα.

Απολυτίκια.

Οτε κατηγλθει. Ιδ. Χρηστομάθειαν.

Δόξα.

Ο ευ σχη η μων I ω σηφ α πο του ξι λου κα
 θε λων το α χραν τον Σου σω ω μα α το σιν δο νι
 κα θα ρα ει λη σας και α ρω μα σιν το εν

μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το δι αλ λα τρι η
 με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω χο
 σμω το με γα ε ε λε ε ο ος

Kai rōr.

Ταις μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι παρα το μνη μα
 ε πι σας ο αγ γε λος ε βο ο α αγ τα μυ
 ρα τοις θυη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α π Χρι
 στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος δι αλ λα
 χραν γα σα τε α νε γη ο Κυ υ ρι ος πα ρε
 χων τω χο σμω το με γα ε ε λε ο ος

Kathismaτα· ἦχ. β'.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν
 τῆς πίστεως, ἀναστὰς παρέσχεις πᾶσι· Κύριε, Δόξα Σοι.

Δόξα.

Τὸν κόλπον τὸν ἀχροαντὸν, ἐν ὑψίστοις μὴ κενώσας, ταφῆν καὶ
Ἀνάστασιν, ὑπὲρ πάντων κατεδέξω· Κύριε, Δόξα Σου.

Kal rōr.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν πάντα ὑπερενδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια·
τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλακτομένη, Μήτηρ ἐγνώ-
σθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ικέτευε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

B'. Στιχολογία· ἥχος β'.

Αἱ μυροφόροι ὄρθριαι γενόμεναι, καὶ τὸ μνῆμα κενὸν θεασάμεναι,
τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· Τὴν φθορὰν καθεῖλεν ὁ κραταιός, καὶ τοὺς
ἐν "Ἄδῃ ἡρπασε τῶν δεσμῶν· κηρύζατε παρρησία, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς
ὁ Θεός, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος." *

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς Σου αἱ γυναῖκες κομίσασαι, λαθραίως πρὸς τὸ
μνῆμα παρεγένοντο ὄρθριαι. Τῶν Ἰουδαίων δειλιῶσαι τὴν αὐθάδειαν,
καὶ στρατιωτῶν προορῶσαι τὴν ἀσφάλειαν. Ἄλλα φύσις ἀσθενής τὴν
ἀνδρείαν ἐνίκησεν, ὅτι γνώμη συμπαθής τῷ Θεῷ εὐηρέστησε. Προσ-
φόρως οὖν ἐκραύγαζον. Ἀνάστα, Κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσας
ἡμᾶς, ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός Σου.

Kal rōr.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε οὐμνοῦμεν Σε. Διὰ
γὰρ τοῦ σταύροῦ τοῦ υἱοῦ Σου κατεβλήθη ὁ Ἀδης, καὶ ὁ θάνατος
τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῇς ἡζιψθημεν. Τὸν Παράδει-
σον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολο-
γοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἶτα τὰ εὐλογητάρια.

Τπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ
σῶμά Σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἰδον ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ

καὶ ἔζεστησαν· φωνῆς γάρ ἦκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

'Arabathmoi.

'Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὅμματα ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς Σὲ
Σωτήρ· σῶσον με σῇ ἐπιλάξψει.

'Ελένησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς Σοι πολλά, καθ' ἐκάστην ὕραν ὁ
Χριστέ μου· καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν Σοι.

Δόξα καὶ νῦν.

'Ἄγιώ πνεύματι τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν τὸ κινεῖν τὴν
κτίσιν. Θεὸς γάρ ἐστιν ὁμοούσιος πατρὶ καὶ λόγῳ.

'Artigavoror β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ικανὸς σῶος φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ
ἐχθροῦ ἀμα καὶ ἀνθρωποκτόνου.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῷς Σωτερ τὸν σὸν δοῦλον· λέοντος
τρόπον κατ' ἐμοῦ, κινοῦνται καὶ γάρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα καὶ νῦν.

'Άγιώ πνεύματι ζωαρχίᾳ καὶ γέρας· πάντα γάρ τὰ κτιστά, ώς
Θεὸς ὅν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

'Artigavoror γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἑοίκασιν ὅρει τῷ ἀγίῳ· οἱ οὐδαμῶς σα-
λεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

'Ἐν ἀνομίᾳς χειρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· οὐ
γάρ ἐξ Χριστός, τῇ ράβδῳ τὸν κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν.

'Άγιώ πνεύματι προσπηγάζει πᾶσα σοφία· ἔνθεν χάρις Ἀποστό-
λοις, καὶ τοῖς ἀθλοῖς καταστέφονται Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὁρῶσιν.

Προκείμενον.

'Εξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προστάγματι ὃ ἀνετείλω, καὶ
συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει Σε.

Καταβασια. Ἐωθινὸς Εὐαγγέλιος κτλ.

'Ωδὴ Θ'.

Φωτίζου φωτίζου..... (δις)

"Ω Θείας ω φίλης..... (ἀπαξί)

"Ω Πάσχα τὸ μέγα..... (ἀπαξί)

Τῆς Θεοτόκου. Δόξα.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοῖ· χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· Χαῖρε δί· ἡς ἡμῖν ἔλαυνψε, σήμερον φῶς τοῦ ἐκ Σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Kai rōr.

Εὐφραίνου ἀγαλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός. Ό γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε· λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

"Ἄγιος Κόριος. Ἐξαποστειλάρια.

Σαρκὶ ὑπνώσας ώς θυνητός.....

"Ἐτερον τῶν μυροφόρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε, φωνὴν ἀγαλλιάσεως.

Τύραννον "Ἄδην πατήσας, φθορᾶς ἐξήγειρας κόσμον. Δράμετε φίλοις εἴπατε, χαρᾶς τὰ Εὐαγγέλια. Βούλομαι γὰρ τὸ πλάσμα μου, χαρὰν ἔκειθεν αὐγάσαι, ἐξ ἡς προῆλθεν ἡ λύπη.

Eἰς τὸν Aἴρους· τὰ τῆς Χρηστομαθείας ἥχ. B'.

'Αναστάσιμα δ'. καὶ τό, Πάσχα Ιερόν.

Ἐωθινός.

Μετὰ μύρων προσελθούσας.

Kai rōr.

"Ὑπερευλογημένη.

ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ ἀναστάσιμα
ψάλλομεν τάδε.

*Hχος A'. π

Ο τη πα λα μη τη αχραντω πλα σουρ γη - σας το ον
α α αν θρω ω πον π ηλ θες ευ σπλα αγ χνε
τους νοσουντας ι α σασ θαι αι Χρι ι στε π τον πα
ρα λυ τον εν τη προ βα τι κη κο λυμ βη θρα δι α
του λο γου Σου ου α νε ε στη η σας π Αι
μηρο ρου δε το αλ γος ε θε ρα πε ευ σας π της χα
να νας α ας την παι δα ε νο χλου με νη ην η λε
ε ε η η σας π και την αι τη σιν του ε
και τον ταρ χου ου πα ρει δες π δι α του

το κρας αζος ο μεν η παν το δυ να με Κυρι ε δο

ξα Σοι

π
q

το κρας αζος ο μεν η παν το δυ να με Κυρι ε δο

Α τα φος νε κρας ο παρχων ο πα ρα λη ο τος
ι δων Σε ε ε βο ο η η σεν q ε λε η

σον με Κυρι ε ο τι η κλι νη μου τυμ βος μοι οι ε

γε νε ε το q τι μοι κε ερ δος ζω ης

ου χρη ζω της προ βα τι εκη ης χο λυμ βη η η

θρας q ου γαρ ε στι μοι τις ο εμ βαλ λω ων με τα

ρατ το με γων των ο δα των q αλ λα Σοι τη πη γη

προ σερ χο μαι των ι ι α α μα των ι να κα γω με

τα παν των κρα ζω ω παν το δυ να με Κυρι ε ε

δο ξα α Σοι

π
q

Ἄδελφα ἡχος π.λ. Α'. π
q

A ve ε ε 6η o I η σους εις I ε ρο
σο ο ο λυ μα q ε πι τη προ βα τι χη
κο λυ υμ 6η η θρα q τη λε γο με υη κα τα I
ou δα: ououς Bη θε ε σδα χ πεν τε ε στο α ας ε
you ση q εν ταυ ταις γαρ κα τε κει ει το πλη
θο ος των α σθε you ouv των q αγ γε
λος γα α αρ του θε ou κα τα και ρο ou ε πι φοι
των q δι ε τα ρατ τε εν α ou την και ρω
oi iv ε γα pi ζε ε το τοις προ σι i ou ou σι iv
εν πι στει q και i δω ων o o Ku pi i os γρο
νι ouv τα αν θρω που λε ε γε προς ou ποv q

Θε λεις υ γι ης γε νε ε σθαι ♡ ο ασ θε
νων α πε κρι ι ι ι να το κ Ku υ ρι
ε αν θρω πον ου ουκ ε ε χω ♡ : να ο
ταν τα ρα χθη το υ δωρ βα α λη η με ε ε ε
εις την κο λυμ ζη θραν ♡ : α τροις κα τη
να λω σα τον α παν τα α μου βι ον και ε λε
ε ε ε ου ους τι χει ειν ουκ η η ξι ω θην ♡
αλ λο : α τρο ος των ψ χων και των σω μα
των λε γει προς αυ τον ♡ α ρο ον Σου τον κρα α
βα α το ον και πε ρι πά α τει ει κη ρι υτ
των μου ου την δυ υ υ υ υ υ υ

υ να α α α μιν β και το με γα ε λε ε ο ος
 ε εν τοις πε ρα σι

Kai r̄v̄r πῶς μὴ θαυμάσωμεν ἦχ. Γ'.

'Απόστιχα.

Ο τῷ πάθει Σου Χριστέ.
 Πάσχα Ιερόν.. .....

Δόξα ἡμῖν πλ. δ'.

Εν τῇ στῷ α του Σο λο μων τοῖς ε κει καὶ τε
 κει το πληθ θο ος των α σθε νου ουντων δι
 καὶ με σου σης της ε ορ της δι ευ ρε ευ ο Χρι στος
 ο κτω καὶ τοι α κον τα ε των πα ρα λυ του κει
 με ε νου δι δε σπο τι κη φω νη λε
 γει προς αυ τοι θελεις υ γι η ης γε ε νε ε ε
 σθαι αι δι ο α σθε νων α πε ρα i να α

τοῦ Κυρίου εἰς αὐτὸν πονουσικεῖται
ιναὶ οἱ τανταράχθη τούς υπόδωροὺς βαλη
με εἰς τὴν κολυμβήνην ηθραν δῆ σε λεγει
προσαυτούς αὐτοὺς αρρώσιν Σοου τὴν κλινήνην δῆ
δε εἴ τοι μη εἴτε μαρτυρανταράχθη γένετο
ναὶ τοῦ μη κείτε αὐτοὺς ταῖς αὐτοῖς δῆ
της Θεοῦ οἱ τοῦ κούπρεος σέβειτε αἱ Κυρίες καταπειν
ψῶν ηταῖς μηντομεγάλεισι οἱ δῆ

Kai rūr. Ἀραστάπεως ἡμέρᾳ.

Ἐνδραυρέσθω. .... Σὲ τὴν μεσιτεύσασαρ. ....

Καθίσματα ἡχ. γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων. Τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκέτι θάνατε κυριεύει· ὁ γάρ τῶν δλῶν Δεσπότης, τὸ κράτος Σου κατέλυσε.

I. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ ΕΩΡΤΟΛΟΓΙΟΝ.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἔξετεμες τῇ ἐγέρσει Σου· καὶ τὸν ἀνθρωπὸν νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἤτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Kai rūr.

Τὴν ὥραιότητα τῆς παρθενίας Σου.....

B'. Στιχολογία. Τὴν ώραιότητα.

Πάντα ἀνθρώπινα καταδεξαμενος, πάντα ἡμέτερα οἰκειωσάμενος, προσηλωθῆναι ἐν σταυρῷ, εὔδόκησας ποιητά μου. Θάνατον ἐλόμενος ὑπομεῖναις ὡς ἀνθρωπος, ίνα τὸ ἀνθρώπινον ἐκ θανάτου λυτρώσῃς ὡς Θεός. Διὸ ὡς ζωοδότη βοῶμεν Σοι. Δόξα Χριστὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ Σου.

Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοί, ἀπόρρητον μυστήριον, σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ δὲ "Ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται. Διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν. Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει Σου.

Kai rūr...

Τὰ ἐπουρωνια πόθῳ ἡγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, τρόμῳ ἔξισταντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνή, ἐπῆλθε σοι Θεοτόκε· μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν· ὅτι τὸν πρωτόπλαστον ἐκ θανάτου ἐρρύσατο· διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμεν Σοι· Χαῖρε ἀγνὴ Παρθενομῆτορ.

Eīta Εὐλογητάρια. Αἰτησις. Kai
ἡ Ὑπακοή.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοὺς ρήμασιν, ὁ ἀστράπτων ἄγγελος ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἡγέρθη κενώσας τὰ μνήματα. Τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γνῶτε τὸν ἀναλοίωτον. Εἴπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα Σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οι ἀραβαθμοί. ἦχ. Γ'.

Τὴν αἰγματικόν Σιών σὺ ἔξειλου ἐκ Βαθυλῶνος· καμὲ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσσον λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχυας ἐν χαρᾶ ἀειζωτας

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄγιψ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ως Πατρὶ καὶ Γενεστράπτει, ἐνῷ τὰ πάντα ζῆται κινεῖται.

Ἄρτιγωρος Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν. Τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς τῷ Πνεύματι, υἱοποιητῶς Σοι τῷ Χριστῷ, ως Πατρὶ οἱ ἄγιοι πάντοτέ εἰσιν.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄγιψ πνεύματι ἐνθεωρεῖται, πᾶσα ἀγιότης, συφία· οὐσιοῖ πᾶσσαν γὰρ κτίσιν. Αὔτῷ λατρεύσωμεν Θεός γάρ, ως πατρὶ τε καὶ Λόγῳ.

Ἄρτιγωρος Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον μακάριοι τρίβους βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν. Φάγονται ζωηρὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης Σου, εὐφράνθητι καθορῶν Σου ποιμενάρχα, τὰ ἔγγονα φέροντα, κλαδούς ἀγαθοεργίας.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄγιψ Πνεύματι ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὐ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ κτίσει. Σὺν Πατρὶ γὰρ ἀνυμνεῖται καὶ τῷ λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν δτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται...

Καταβασία. Ἀραστάσεως ἡμέρα.

Πᾶσα πνοή.... Ἐωθινόν. Εὐαγγέλιον κτλ. ἡ Θ'. ψδὴ Φωτιζού.

"Ω θείας.... "Ω πάσχα..... Συμφώνως παρθένε..... Εύφραίνου
ἀγάλλου..... 'Ο ἄγγελος ἐβόα.....

'Εξαποστειλάριον. Σαρκὶ ὑπνώσας....

Τοῦ παραλύτου. Γυναικεῖς ἀκούτισθητε.

'Ἐπέστη ὁ φιλάνθρωπος, καὶ πανοικτίομων Κύριος, προθατικῆ κο-
λυμβήθρᾳ, τοῦ θεραπεῦσαι τὰς νόσους· εὗρε δὲ κατακείμενον, ἀνθρω-
πὸν πλείστοις ἔτεσι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόησεν· Ἀρον τὸν κράββατον
ἴθι, πρὸς τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας.

Aἰροι ἡχ. Γ'.

"Ιδε Χρηστομάθειαν.

Δ'. 'Αναστάσιμα, καὶ τὸ Πάσχα ιερόν.

Ἄσξα ἡχος πλ. δ'.

Κυ υρι ε δη τον πα ρα λυ - τον ουχ η κο λυμ
θη η θρα α ε θε ρα πεν - σεν δη αλλ ο σος
λυ 0 0 0 γος α νε και αι αι vi σεν δη
και ου δε η πο λυ χρο νι ι ος αυ τω ε νε πο
ο δι σε νο ο ο σος δη ο ο τι π της
φω νη ης Σου ου δη ο ξυ τε ε ρα α η
η ε νε ερ γει ει α π ε ε δει

ει χθη η δι και το δυσ βα
 σακτον βα α ρο ος α πε ε ε ερ βι ψε Δ
 και το φορ τι ον της κλι νης ε βαστα σεν ιε εις
 μαρ τυ βι - ον του πλη η η θου ους των οι κτιρ μων
 Σου δο ξα Σοι δι

ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Εις τὸν ἐσπερενόν Ηχ. δ'.

Μετὰ τὰ ἀραιτάσμα γάλλοιμεν τάδε εἰς Ηχ. Α'. π

Ε πι την πη γην ε πε στη η πη γη η τωνθαυ
 μα των π εν τη ε εκ τη ω ρα της
 ευ α αξ ζω γρη σαι κα αρ πον π η γαρ ευ
 α εν ταυτη ε ξε λη λυ θεν εκ του πα α ρα

π
δεις ουν π α πα τη γη του ο φε
εις ων πη γη γεν ουν η Σα μα ρεις τις αν
τλησ σαι υ δωρην : δωρων ε φη ο ο Σω
τηρη π Δος μοις υ υ υ δωρη πι ειν κα γω υ δα τος αλλο
με ε ε ε ουν εμ πλη σω ω Σε π και
εις την πο λιν δρα μουσα η σω - - φρων τοις οχ λοις α
νη τη γει λεν ευ θυς π δει τε ι δε τε Χρι στον τον
Κυρι ι ον τον Σω τη ρα τω ων ψυ χω ων η
μων

${}^3H_{\chi}oc$ B' . Δ

E πι το φρε αρ ως η ηλ θεν ο Ku ρι
ος ψη η Σα μα βει - τις η βω ω ω ω τα τον ε eu

α λε γο με νη και ου Θε ω τα λα θειν σπου δια
α α α ζου σα ε ε λε γεν ε ουχ ε χω α
α αν δρα τα και ο Δι δα α σκα λος προς αυ την τα
α λη θως ει πας ουχ ε χω αν δρα πεν τε γαρ αν
δρας ε σχες και νυν ον ε χεις ουχ ε στι Σου α νηρ τα
η δε ε πι τω ρη μα τι εκ πλα γει σα και εις την
πο λιν δρα μου - σα τοις ο χλοις ε πε βο ο α λε ε
γου σα δεν τε ι δε τε Χρι στον ος δω ρει ται
τω ρο σμω το με ε γα α ε ε ε λε ος τα

Δρξα ηχ. πλ. 6'. π

Πα ρα το φρε αρ του I α κωβ ρ ευ ρων ο I
η σους την Σα μα ρει τι δα αι τει u δω ωρ πα αρ αυ

της ο νε φε σι κα λυ υ υ πτων τη γη γη
γη ω του θαυ μα τος δη ο τοις χε ρου βιμ ε ε
πο χου ου με - - νο ος δη πορ νη γυ ναι
χι 1 1 1 δι ε λε γε ε το ω υ υ
δωρ ας τω ων ο εν υ υ δα α σι την γην ρε -
μα α σα ας ω υ υ δωρ ζη τω
ων ο πη γας και λι 1 1 μνα ας ♡ υ δα
τω ων ε ε εχ χε ε ε τω θε
λων ελ κυ σαι ο ον τως α αυ τη ην η την θη
ρευ ο με γη δη υ πο του πο λε μη γ το ο
ρο ος ε εχ θρου ου και πο τι σα σθαι υ υ υδωρ
ζω η γη γη την φλε γο με γην εν

π τοις α το πη η μα σι ε δει γως τ ως μο γος ευ
σπλαγχνος και φι λαν θρω - πος

Kai rur. ñx. δ'. Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ.

'Απόστιγα.

Κύριε ἀνελθών..... καὶ τὸ Πάσχα ιερόν.

Δοξα ἡχος πλ. δ'.

Ω ω ω φθηγε ε πι γης Χρι στε ε ο ο Θε ος Χ
δι α φα το ον οι χο νο μι αν δι α
χου σα σα η Σαμα ρει τις του λο γου Σου του φι
λαν - θρω που δι κα τε λιτπε το αν τλη μα ε πι το
φρε αρ και ε ε δρα με λε γου ου σα α τοις
εν τη πο λει δι Δευ τε ι λδε ε τε καρ δι

ο προσ δο κω με νος Χρι στος η ο ε ε ε εχωντο ο
με ε γα ε λε ε ος η

Kai i nr..... Eiρμο. loγικῶς.

Με σου σης της ε ορ της δι δα σκον το ος Σου Σω
τηρ δη ε λε γον οι Ι ου δαι οι δη πως ου τος οι
δε γραμ μα τα μη με μα θη κως η α γνο ουν τες ο
τι συ ει ει η σο φι α δη η κα τα σκευ α σκ σκ
ον κα ο σμον η δο ξα Σοι οι οι

Απολυτίκιον. Τὸ φαιδρόν.... Μεσούσης τῆς θορτῆς....

Καθίσματα· ἦχ. δ'.

'Αναβλέψασι τοῦ τάφου τὴν εἶσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ ἀγγέ-
ου μὴ φέρουσαι, αἱ μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι. Ἐρα
ὶ λάπη ὁ τῷ ληστῇ ἀνοίξας παράδεισον; ἔρα ἡγέρθη ὁ καὶ πρὸ πά-
σους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν
Ἀδῃ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Ταχὺ προκατάλαβε.

'Ανέστης ως ἀθάνατος ἀπὸ τοῦ τάφου Σωτήρ, συνήγειρας τὸν κό-
λον Σου τῇ ἀναστάσει τῇ σῇ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. "Εθραυσας ἐν

ἰσχύτι, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας ἐλεῆμον, τὴν ἀνάστασιν πᾶσι.
Διό Σε καὶ δοξάζομεν, μόνε φιλάνθρωπε.

Kai rōr.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.....

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

'Εκ τῶν ἁνω κατελθών, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῇ πέτρᾳ προσελθών, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχεῖμον ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις· Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι ἃ εἰ τὸ εὔσυμπαθητον· "Ον γὰρ ζητεῖτε κλαιούσαι θαρσεῖτε, ώς ἀληθῶς ἔξεγήγερται· Διὸ βοῶτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

'Εκουσίᾳ Σου βουλῇ Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καὶνῷ, ἀνθρώποις ἔθεντο θυητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον. "Οθεν δεσμευθεὶς δ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο· καὶ οἱ ἐν Ἀδῃ ἀπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει Συν· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ Ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Kai rōr.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν τὸν ἐπὶ τόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει Σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ Σου καὶ φύλαξ· τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, παλιν μένει Παρθένος.

*Ἐνδογητάρια. Ἡ αἰτησίς καὶ ἡ
γ' πακοή.*

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ. "Οτι ἀνέστης ώς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀραβαθμοί. Ἡχος δ'.

'Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών αἰσχύνθητε, ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὃς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι.

Δόξα καὶ rōr.

Ἄγιψ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ιεροκρυφίως.

'Αρτιγωρος β'.

Ἐκέκραξά Σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου, καμοὶ γενέσθω πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖα Σου ὅτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα καὶ rōr.

Ἄγιψ Πνεύματι ἀναβλύει, τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἀπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωγονίαν.

'Αρτιγωρος γ'.

Ἡ κυρδία μου πρὸς Σὲ λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν θέλει με τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν, πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα καὶ rōr.

Ἄγιψ Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ σοφίας πάντα γὰρ ἐν τούτῳ, τὰ πατρῷα δόγματα, ὁ λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκειμενος.

Ἀναστηθί Κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐνεκεν τῇς δόξῃς τοῦ ὄντος Σου.

Καὶ πᾶσα ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Καταβασίαι. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ἡ Θ' ὡδὴ τοῦ Πάσχα.

'Εξαποστειλάριον

Σαρκὶ ὑπνώσας . . . .

Τῆς Σαμαρείτιδος. Γυναικες ἀκοντίσθητε.

Σαμάρειαν κατέλαβες, Σωτήρ μου παντοδύναμε, καὶ γυναικὶ δικιλήσας, ἔζήτεις ὕδωρ τοῦ πιεῖν. Ἐξ ἀκροτόμου δέ ποτε, πέτρας ὕδωρ ἐπήγασας, ἦν πρὸς σὴν πίστιν ἔλαβες, καὶ νῦν ζωῆς ἀπολαύει, ἐν οὐρανοῖς αἰωνίως.

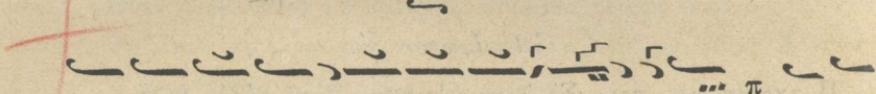
Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

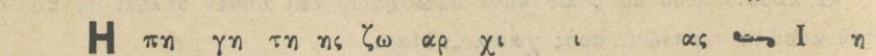
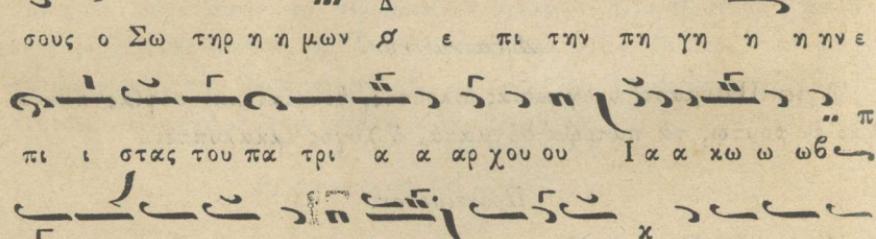
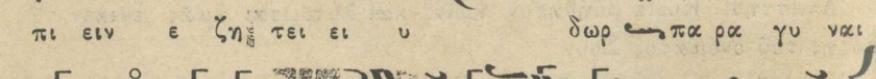
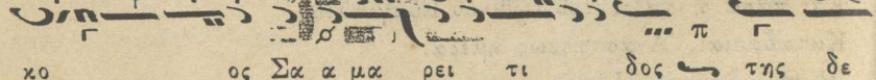
Μεσούσης παραγέγονας, τῆς ἑορτῆς φιλάνθρωπε, ἐν Ἱερῷ καὶ ἐλάτῃσι, οἱ δίψης ἔμπλεοι πρός με ἔλθετε καὶ ἀρύσασθε, ζῶν ὕδωρ καὶ ἀλλόμενον, δι' οὗ τρυφῆς καὶ χάριτος, ζωῆς τε τῆς ἀθανάτου, ἐπαπολαύσατε πάντες.

Εἰς τὸν Αἴρον.

Δ'. Ἀναστάσιμα τοῦ Δ' ἥχου καὶ τὸ Πάσχα Ἱερόν.

Ἄρξα π. π. l. B'.

Η πη γη τη ης ζω αρ χι ας π I n

 σους ο Σω τηρη η η μων π ε πι την πη γη η η ηνε

 πι ειας του πα τρι α α αρ χου ου I α α κω ω ω

 πι ειν ε ζη τει ει υ δωρ πα ρα γυ ναι

 κο ος Σα α μα ρει τι δος της δε

 το α κοι νω νη τον των I ου δαι ω ων προ ο

σει - που σης ο σο φος δη η μι ε ou ουρ γος ḥ με
το χε τε ε ευ ει αυ τη γη ρ ταις γλου
χει - ει αι εις προ οσ βη η η η η η
σι : τ μα λον προς αι τη σιν του
α : δι ου υ δα α τος το χαι λα ζου σα
τοις πα σιν ε ε κη η ρυ ξε εν ει που σα
Δευ τε ε δε τε των χου υ πτων γνω ω στη γη χαι Θε
ο ουρ πα ρα γε νο ομε ε νο ον σα αρ κι ρ δι
α το σω ω σαι τον α α αν θρω πον

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἥχος πλ. Α'.

Μετὰ τὰ ἀρασιδούμα ψάλλομεν τάδε εἰς ἥχ. Β'. Δ

Ο τυ φλος γεν νη θεις εν τω ε δι ω λο γι σμω
ε λε γεν α ρα ε γω δι α μαρ
τι ας γο νεων ε γεν νη η θην α ομ
μα α τος α ρα ε γω δι α πι στι αν εθνῶν
ε γεν νη θην εις ε εν δει ει ει ξιν
ουχ ε κα νω του ε ρω ταν πο ο τε ε ε νυ
υξ πο τε η με ρα ρα ε ουκ ευ το νου σι μου οι
πο δει τα των λι ε ε ι θων προσκρου ου - σμα
α τα α ου γαρ ει δον τον η η λι ου λα αμ πον
τα ου δε εν ει κο οντον ε με ε πλα α σουρ γη

σαν τα αλ λα δε ο μαι Σου Χρι στε ο Θε ος
ε πι βλε ε ψο ον επ ε με ρι και ε λε ε η η

ε πι βλε ε ψο ον επ ε με ρι και ε λε ε η η

ε πι βλε ε ψο ον επ ε με ρι και ε λε ε η η

ε πι βλε ε ψο ον επ ε με ρι και ε λε ε η η

Πα ρα γων ο Ι η σους εκ tou i ε ρου ευ ρεν

ε πε θη κε πη λον ε πι τους ο φθαλμους αυ του και

ε πε θη κε πη λον ε πι τους ο φθαλμους αυ του και

ε πε θη κε πη λον ε πι τους ο φθαλμους αυ του και

ε πε θη κε πη λον ε πι τους ο φθαλμους αυ του και

ε πε θη κε πη λον ε πι τους ο φθαλμους αυ του και

ε πε θη κε πη λον ε πι τους ο φθαλμους αυ του και

ε πε θη κε πη λον ε πι τους ο φθαλμους αυ του και

ε πε θη κε πη λον ε πι τους ο φθαλμους αυ του και

ε πε θη κε πη λον ε πι τους ο φθαλμους αυ του και

ε πε θη κε πη λον ε πι τους ο φθαλμους αυ του και

ε πε θη κε πη λον ε πι τους ο φθαλμους αυ του και

ε κει νος μοι ε φη Νι ψαι εις του Σι λω
 α αμ και α νε ε βλε ψα ταυ τος
 ε στιν α ληθως ον ε φη Μω ι σηγεντω νο μω
 Χρι στο ον Με ει αν ταυ τος ε στιν τα ο Σω
 τη ηρ των ψυ υ χω ω ων η μων
 Δοξα ηχ. πλ. A'. π

+ Κυ ρι ε πα ρα γων ε εν τη η ο ο δω ω ♪
 ευ ρες α αν θρω - πον τυ φλο ον ε εκ γε νε ε τη
 ης ♪ και εκ θα αμ βοι γε γο νο ο
 τες οι μα θη ται ♪ ε πη ρω ω τω ων Σε ε ε
 λε ε ε ε ε γον τες ♪ Δι δα σκα λε
 τι ι ε ι μα αρ τεν ου ου το ος η οι γο

νεις αυ του φλος γε εν γη
θη π Συ δε Σω τη ημου ε ε βο αας
α αυ τοις φ ου τε ου τοις η μαρτεν ου τε οι γο
νεις αυ - του φλος αλι ε να φα νε ρω θη τα ε ε εργα
του Θε ου ου ου ε εν αυ - τω χ ε με δει ερ
γαζε ε σθαι τα ε ερ γα του πεμψα αν το
ος με φ α ου ου δει εις δυ ο να ατοι
αι ε ερ γα α α α ζε σθαι φ και τα αυ
τω ει πων η πτυν υ υ σας χα μας αι ~ και πη
λον ποι η σας ε πε χρι σας τους ο φθαλ μου
ους α αυ του λε ξας προς αυ τον φ υ πα - γε
νε ψαι εις του Σι ε λω ω α αμ την χο λυ

θραν ḥ ο δε νι ψα με νος υ γι η
 ης ε γε νε το ｑ και ε 60 ο α προς
 Σε πι στευ ω Κυ υρι ε ε 80 και προ σε
 χυ νη σε Σοι Χ Δι ο βο
 ω με εν και η μει εις ｑ ε λε
 η σο ον η μας

Kai rūr. 'Er τῇ ἐρυθρῷ.
 Αόξα τῶν Ἀποστίχων.

³Hx. π.δ. δ' 80

Δι και ο συ νης η η λι ε νο η τε Χρι στε
 ε ο Θε ος 80 ο τον εκ μη
 τρας του φω τος ε στε ρη με νο ον 80 δι α
 της σης α χραν του προ ος ψαυ σε - ω φω τι ε σας κατ

α . αμ φω και η μων τα ομ μα τα των ψυχων
 αυ γα σα ας υι ους ηη με ε ρα ας δει
 ξον : να πι στει Σοι βο ω μεν δι πολ
 λη σου και α φα - τος η εις η μα ας ευσπλαγ - χνι
 α χ φι λαν θρω πε δι ξα Σοι

Kathismaτα πλ. A'.

Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἀγίαν
ὑμνοὶς τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν. "Οτι
συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θα-
νάτου, καὶ ισχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν "Ἄδη φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας θάνατον ἐν μνήματι ἔτέ-
θης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα· ἀνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον·
κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἔζανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκ-
ταληπτε, Κύριε δόξα Σοι.

Kai rōr.

Χαῖρε ἄγιον ὄρος καὶ θεοβαδίστον· χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκα-
τάφλεκτε· χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα
θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν, χαῖρε ἀκήρατε Κόρη· ἡ ἀπειράν-
δρως τεκοῦσα τὴν σωτηρίσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε ἐν μέσῳ Σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ
λόγχῃ τὴν πλευράν Σου ἔξεκέντησαν ὥ ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ καταδέξω

ο λύσας "Ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος ἔδραμον γυναικεῖς
ἰδεῖν Σε, καὶ ἀπῆγγειλαν ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν. Ὑπερψούμενε
Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν "Αγγελοι· εὐλογημένε Κύριε δόξα Σοι.

Δόξα.

Τὸ ξένον Σου Σωτήρ μου μυστήριον, τῷ κόσμῳ σωτηρίᾳ γεγένη-
ται· ἀναστὰς γὰρ ἐκ τάφου θεοπρεπῶς τοὺς φθαρέντας συνήγειρας ὡς
Θεός· ἡ πάντων ζωὴ, Κύριε δόξα Σοι.

Kai rōr.

'Απειρόγαμε νύμφη θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὔας τὴν λύπην χαρο-
ποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν Σε· δτὶ ἀνήγαγες
ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρσης, καὶ νῦν δυσφέντες ἀπαύστως, πανύμηντε
Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητάρια. Άλτησις ἡ Ὑπακοή.

'Αγγελικῇ ὄράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν
ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ μυροφόροις τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο.
'Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος
τοῖς Θαύμασι, καὶ παρέγοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

'Αραβαθμοὶ πλ. Α'.

'Ἐν τῷ θλίβεσθαι με διαβητικῶς ἥδω Σοι Σωτήρ μου, ρῦσαι μου
τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρίᾳ ἐστί, θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα καὶ rōr.

'Αγίψ πνεύματι περικρατεῖται πάντα τὰ ὄρατά τε σὺν τοῖς ἀπορέ-
τοις αὐτοκρατὲς γὰρ ὅν, τῆς Τριάδος, ἐν ἐστιν ἀψεύστως.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν, δεῦρο ἐκεῖσε δθεν βοήθεια ἥκει.

Δεξιά Σου χειρὶ καμὲ Χριστὲ ἵπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυ-
λαξάστω.

Δόξα καὶ rōr.

'Αγίψ πνεύματι θεολογοῦντες φῶμεν. Σὺ εἰ Θεός, ζωὴ ἔρως φῶς
νοῦς. Σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι εἰς τὰς αὐλὰς προσθῶμεν Κυρίου, χαρᾶς πολλῆς πλησθείς, εύχας ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἷκον Δαβὶδ, τὰ φοβερὰ τελεστούργεται· πῦρ γάρ ἐκεῖ φλέγον ἀπαντα κισχόν νοῦν.

Ἄδεια καὶ ρῦρ.

Ἄγιψ πνεύματι ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὐ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται· ὃς ἐν Πατρί, ἀματε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Ανάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι Σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ τάξις τοῦ Ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Καταβασίαι· ἥχ. πλ. Α'. χ q

Τω σω τη η ει Θε ω τω ενθα λασ ση λα ον q πο
σιν α δρο ο χοις ο δη γησαν τι η και Φα ρα ω παν
στρα τι α ακα τα που τι σαν τι q αυ τω μονω α σω-
ζ χ
μεν ο ο τι δε δο ξα σται q
χ q

Δυ να μει του σταυ ρου ου Σου Χρι στε στε ρε ω σονμου
την δι α νοι αν q εις το υ μνειν και δο ξα ζει ειν Σουτην
σω τη ρι ον α να λη ψιν χ q

Ει σα κη κο α την α κο ην της δυ να στει αστου

Σταυρου Σου γι ως πα ρα δει σος η νοι γη δι αυτου ♀

και ε βο ο η η σα δο ξα τη δυ να α μει Σου Κυ ρι ε

Ορ θριζον τες βο ω μει Σοι Κυ ρι ε σω ω σου η

μας Συ γαρ ει Θε ος η μων εκ τος Σου αλ λον ουκ

οι δα μει ♀

Ε κυκλω σε με α δυσ σος τα φη η μοι το κη

τος ε γε νε το ♀ ε γω δε ε βο η σα προς Σε ε

τον φι λαν θρω που και ε σω σε με η δε ξι α Σου

Κυ ρι ε

Ο εν κα μι ε νω πυ ρος τους υμ νο λογους σω σας

πατι - δας ♀ ευ λο γη τος ο Θε ος ο των Πα
 τε ρων η μων

Αίνουμεν....

Τον εκ Πα τρο ος προ αι ω νων ♀
 γεν νη θε ευ τα υι ον και Θε ον και επ εσ χα α των
 των χρο - νων ♀ σαρ χω θεν τα εκ Παρ θε νου μη τρος ♀
 ι ε ρεις υ μνειτε λας ος υ πε ρυ ψου τε εις παν τας
 τους αι ω ω να ας

'Η Θ' φθη τοῦ Πάσχα.

Καταβασία. Σὲ τὴν ὑπέρ τοῦ· ἤδ. Χρηστ.

Ἐξαποστειλάριον. Σαρκὶ ὑπρώσας.

Τοῦ τυφλοῦ.

Τοὺς νοερούς μου ὄφθαλμούς, πεπηρωμένους Κύριε, ἐκ ζοφερᾶς ἀμαρτίας, σὺ φωταγώγησον ἐνθείς, οἰκτίρμον τὴν ταπείνωσιν, καὶ τοῖς τῆς μετανοίας, καθάρας με δικρυσιν.

Γυρᾶτκες ἀκοντισθητε.

Παράγων δὲ Σωτὴρ ἡμῶν, εῦρε τυφλὸν ἀόμματον, πτυσας χαμαὶ καὶ ποιήσας, πηλὸν ἐπέχρισε τοῦτον πρὸς Σιλωὰμ ἀπέστειλε. τοῦ ἀπελθεῖν καὶ νιψασθαι. 'Ο δὲ νιψάμενος ἦλθε, βλέπων τὸ φῶς Σου Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Ἀλέοντα δ'. Ἀραστάσιμα καὶ τὸ Πάσχα ιερόν.

Δόξα ἡγίας πλ. δ'. υ

Τις λα λη η σει τας δυ να στει ας Σου Χρι -
στε ρη η τι ει εξ α αρι θηη η σει ρη των
θαυ μα των Σου τα πλη θη δι πλου ους γαρ
ως ω ρα α θη ε πι γης δι α γα θο τη -
τα ρη δι πλακε και τας ε α σει εις δι τοι οις νο οσου
σιν ε χο ρη γεις δι ου μο νον γαρ του
σω μα τος ο φθαλ μους δι η νοι ξας του α πο μη
τρας πη ηρω θε εν τος ρη αλ λα α και τους της ψυ
χης δι ο ο θεν η θε ο ον Σε ρη ω μο
λο ο γει δι τοι ρη πτο ο ο με νον Δ

καὶ πα σι πα ρε χο ον τα το με γα

ε λε ε ε ος

Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

~~Ιδιόμελα~~ ἥχος πλ. β'. π

Ο Κυριος α νε λη η φη εις ου ρα νους σ

ι να πε εμψη τον πασαρα α κλη το ον τω χο

σμω οι ον ρα νοι η τοι μασαντον θρο νον αυ

του νε φε ε λαι αι την ε πι : βα σιν α αυ

του αγ γε λοι θαυ μα α ζου σιν αν θρωπον

ορων τει ι πε ρα α νω ω α αυ τω ων δι ο

Πα τηρ εκ δε χε ται ον εν κολ ποις ε ε χει σι ο

π
να πι δι ον το πνευματο α γι ον κε
λευ ει πα σι τοις αγ γε λοις αυ του ρ α ρα τε πνι υ λας
πι α αρχον τε ες η μων παν τα τα ε θην κρο
τη σα τε χει πακεσο τι α νε ε βη η
Χρι στο ος δη ο που η ην το προ ο ο τε
πον (δις)
π
Κυρι ε τη ση α να λη ψε εξ ε
πλα γη σαν τα Χε ρου βημ ρ θε ω ρη σαν τα Σε
του θε ον ρ ε πι νε φε λω ων α νε ρ χο ο
με --- νον δη του επ αυ τω ων κα - θε ζο με
νον κα δο ξα ζο μεν Σε ο τι χρη στου το ε λε ος
Σου δο ο ο ξα Σου
π

Ἐν τοις ο ρε εσι τοις α γι - οις θε ω ρουν τες Σου
τας υ ψω ω ω ωσεις Χρι στε σ το α παυ γασμα
της δο ξης του Πα τρος δη α νυ μνουμεν Σου την
φω το ει δη του προ σω ω που μο ορ φη γη προ
σκυ νου - μεν Σου τα πα θη μα α τα
τι μω μεν την Α να α στα σιν την εν δο
ξον Α να λη ψι ιν δο ξα ζο μεν ε
λε ε η σο ον η η μας
Κυ ρι ε οι Α πο στο λοι ως ει δο ον Σε εν
νε φε λαις ε ε παι ρο ο με νον δη
ο δυρ μοις δα κρυ υ ων Ζω ο δο τα Χρι - στε ο
κα τη φει ει ει ας πλη ρου ουμε ε νοι σ θρη

you ουν τες ε λε γου Δε σπω τα μη ε ασης π
μα ας ορ φα νους ους δι οι κτον η γα πησας δου
λου ους Σου ως ε ευσπλακ αχ νος αλλ α ποστει λον
ως ο πε ε σχουη μιν το παν να γι ον Σου
πνε ευ μα φω τα γω γου ουντας ψυχα ας
η μων π
Κυριε της οι κο νο μι ε πληρω σας το μυ
στη ρι ον πα ρα λα βων τους σους μα θη τας εις
το ο ροστων ε λατ ων α νε λα αμ βα
α νες και i δου τοζε ρε ω ματουου ου πα νου ου πα
ρη η ηλ θες ο δι ε με πτω χευ σας κατ ε
με και α να βας οθεν ου ουκ ε - χω ρι σθης π το

πα να γι ον Σου πνε ευ μα τ εξ α πο
πτειλον φω τι ζον τα αψυ χα ας η μων π
Δόξα και ρρη ηχ. πλ. β'. π

Των κο ολ πων των πα τρι κων μηθ χω ρι σθεις
γλυ κυ τα τε I η Σου ται τοιοις ε πι γης
ως αν θρω - πος συ α να στρα φεις δ ση με ρον απ
ο ορους των - Ε λατι ων α νε λη η φθη ης εν δο
ξη ται την πε σου σαν φυ υ υ σιν η μων
συμ πα θω ως α α σνυ ψω σας τω πα τρι
ρος νι αι των α σω μα τωων τα ξεις το
θαυ μα ει πλητ το ο με ε ναι δ ε ξι i ε γα αν το

θα αμ βει και τρο μω συ ε χο με
νας την σην φι λανθρω πι α αν ε ε με γα α α
α λυ νο ον ♡ Μεθ ων και η μει εις οι οι ε πι
γης την προς η μας Σου συ κα τα δα ειν και
την αφ η μων Α να λη τψιν δο ο ξο λο ο γουν τες
ι κε τε ε εν ο ο μεν λε γου τες ο
τους Μα θη τας και την τε κου σαν Σε Θε ο το
χον δ χα ρας α πειρου πλησας εν τη η Ση η Α
α να λη ψι και η μας α ξι ω σον των εκ
λε κτων Σου τη ης χα α ρας ♡ ευ χαις α αυ τω
ων δι α το με ε γα Σου ε ε ε λε ο

Εἰσοδος. Φῶς ἵλαρόν. Προκείμενον.

Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί Σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει Σου κρί-
νεῖς με.

Απόστιχα ἥχ. 6'. Δ

Ε τε χθηνώς αὐ το ος η θε ε λη σας ε φα νης
 ας αυ τος η ηγέου λη θης ε πα θες σαρ κι
 ι ι ι ι ο θε ο ος η γ μων εκ νε κρων
 α α νε στηγεπα τη σας τον θανατον α νε λη φθης ε εν
 δο ο ξη ο τα συμπαντα πληρων ε και α πε στειλας η
 μιν πνε ευμα θει ο ον του α νυ μνειν και δο
 ξα ζει ειν Σου την θε ε ο ο τη τα ε

Στ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Α να λαμ βα νο με νου Σου Χρι στε εκ του ο ο
 οους των λαι ων ε αι δυ να μεις ο ρω σαι ε τε ρα
 I. Θ. ΣΑΚΕΑΛΑΡΙΔΟΥ ΕΟΡΤΟΑΟΓΙΟΝ. 6

τη ε τε ε βα α ε βο ων η τις ε σιν
ου τοι και φη σι προς αυ τας ου τοι ε στιν ο χρα
ται οι και δυν να στης ου τοι ε στιν ο δυ να τοι ε εν
πο λε μω ου τοι ε στιν αλη θως ο βα σι λευς
της δο ξης οι και ε να τι α αυτου ε ρι
θρα τα ε μα τι α ε εκ βο σο ορ η κελευ
ο περ ε στι ε ε της σαρ χο οι οι Αυ τοι δε ως Θε
οι εν δε ξι α και θι σας της με γα λω - σι γης
α πε σει λας η μιν πνε ευ μα το α α γι
ον η ι να ο δη γη ση και σω - ση τας ψυ υ
χα ας η μων

Στ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλλαλαγμῷ.

Α νε λη φθης εν δο ξη εκ του ο ορους των Ε λαι
 ων Χρι στε ο Θε ος ε νωπι ου των
 σω ω ω ων μα θη των και ε και θι σας εν δε ξι α
 του πα τρος ο τα συμ παν τα πλη ρω ω ων τηθε
 ο ο τη τι και α πε στει λας η μιν
 πνευ μα το α γι ον το φω τι ζον και στηρι
 ι ζον και α γι α ζον τας ψυ υ χα ας
 η μων

Δόξα και ρύτ. π.λ. B'.

Α νε βη ο Θε ος εν α λα λαγ μω σ Κυ υ
 υ ρι ε ος εν φω υ η η σασλ πι ιγ γος του α νυ
 ψω ω σαι την πε σου σαν σ ει

Καὶ τὸν πάτερνον
 καὶ τὸν Αὐτὸν δαμασκηνὸν καὶ απόστολον εἰ
 λαῖς αἰς πνευματικοῖς πατέρων καὶ ληγού-
 τον δὲ τουτοῖς αγίοις σαιταῖς αἱψυχαῖς αἱ γη
 μων ων

Ἀπολυτίκιον. Ἀρελίγθης. Ἰδε Χρηστομάθειαν.

Καθίσματα,

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ἥχος Α'.

Ἄγγέλων θαυμαζόντων τῆς ἀνόδου τὸ ξένον, καὶ τῶν μαθητῶν
ἐκπληγητομένων τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως. Ἀνηλθες μετὰ δόξης ὡς
Θεός, καὶ πύλαις Σοι ἐπήρθησαν Σωτήρ. Διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, ἔθαυμαζον βοῶσαι. Δόξα τῇ καταβάσει Σου Σωτήρ, δόξα
τῇ βασιλείᾳ Σου, δόξα τῇ ἀναλήψει Σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὕχος Γ'. Τὴν ωραιότητα.

Ο προαιώνιος Θεός καὶ ἀναρχος, ἦν περ ἀνείληφε, φύσιν ἀνθρώπειον,
θεοποιήσας μυστικῶς, σήμερον ἀνελήφθη. Ἅγγελοι προτρέχοντες,
Ἀποστόλοις ἐδείκνυον, τοῦτον πορευόμενον, εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης
πολλῆς. Αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες ἔλεγον, Δόξα Θεῷ τῷ ἀναληφθέντι.

Ὕχος πλ. Α'. Τὸν συνάραρχον.

Κατελθὼν οὐρανόθεν εἰς τὰ ἐπίγεια, καὶ τὴν κάτω κειμένην ἐν
τῇ τοῦ Ἀδου φρουρᾷ, συναναστήσας ὡς Θεός ἀδαμιαίαν μορφήν | Τῇ
ἀναλήψει Σου Χριστέ, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγών, τῷ θρόνῳ τῷ πατρικῷ
Σου | συγκάθεδρον ἀπειργάσω, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ἐκ νεότητός μου.....

Προκειμενον.

Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

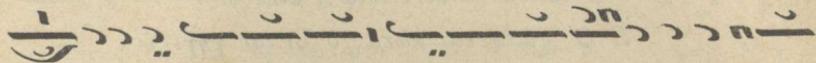
Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν... Ἀνάστασιν Χριστοῦ... Ἐλέησόν με...

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων....

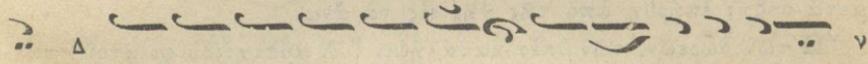
Καὶ νῦν.. Ταῖς τῆς Θεοτόκου....

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.....

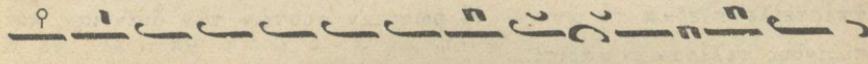
Hχος πλ. B'.

Ση με - ρον εν ου ρα νοις αι α νω ω δυ να

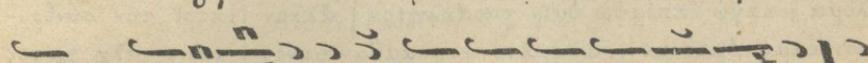
μεις ρ την η με τε ραν φυ σιν θε ω ω με ε ναι ρ

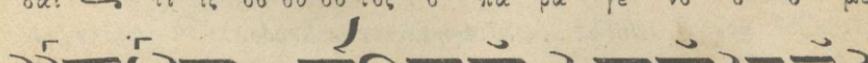
θαυ μα ζου σαι του ξε νου τρο που την α α νο ο

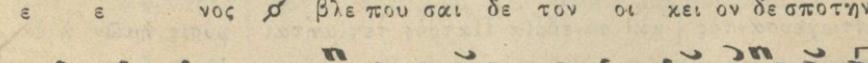
οο δο ον δη δι η πο ρουν αλ λη λαις λε ε γου -

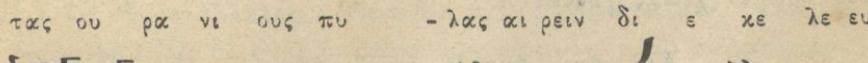
σαι τι ιε ου ου ου τος ο πα ρα γε νο ο ο με

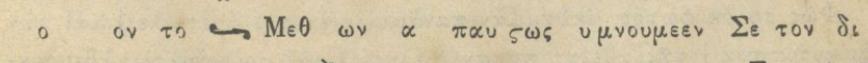
ε ε νος βλεπου σαι δε τον οι κει ον δε σποτην

τας ου ρα νι ους πυ - λας αι ρειν δι ε κε λε ευ

ο ον το Μεθ ων α παυσως υμνουμεεν Σε τον δι

α σαρ χος εκ ει θευ πα λι ιν ερ χο ο με

Kataθaσiai. Θειω καλνφθειc.

‘H Θ’ γάλλεται κατὰ τὸ ‘Απας γηγενής.

"Αγγελοις τὴν ἀνοδον τοῦ Δεσπότοι, ὅρῶντες ἐξεπλήγητοντο· πῶς μετὰ δοξῆς ἐπήρθη ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

"Ω τῶν διωρεῶν, τῶν ὑπέρ κατάληψιν! Οἱ μυστηρίου φρικτοῦ! πάντων ὁ δεσπόζων γάρ, ἐκ γῆς ἀπαίρων πρὸς τὰ οὐρανια, τοῖς μαθηταῖς ἀπέστειλε πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ φωτίσαν τούτων τὴν διάνοιαν, καὶ πυρίνους τελέσαν ἐν χάριτι.

"Ἄγγελοι τὴν ἄροδον τοῦ Δεσπότου.....

Στίφει Μαθητῶν, ὁ Κύριος ἐφησεν. Ὅμετις καθίσατε, εἰς Ἱεροσόλυμα | καγὼ ἐκπέμψω ὑμῖν παράκλητον | ἄλλον Πατρὶ τὸν σύνθρονον καμοὶ ὅμοτιμον, ὃν ὁρᾶτε ἀναλαμβανόμενον | καὶ νεφέλῃ φωτὸς ἐποχούμενον.

Δόξα..... "Αγγελοι την ἀροδον.

"Ἵρθη ἐμφανῶς, ή μεγαλοπρέπεια ἀνωθεν τῶν οὐρανῶν, τοῦ σαρκὶ πτωχεύσαντος | καὶ συνεδρίᾳ Πατρὸς τετίμηται | φύσις ἡμῶν ἡ ἔκ-
πτωτος πανηγυρίσωμεν, καὶ συμφώνως, πάντες ἀλαλάξωμεν | καὶ
κροτήσωμεν χεῖρας γηθόμενοι.

Kai rūr. "Ayyeloi tñr åroðor. . .

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἐκλάμψαν πανάμωμε ἐκ σοῦ ἀνέτειλε | καὶ τὴν ἀμαυρότητα | τῆς ἀθετας πᾶσαν διέλυσε | καὶ τοὺς νυκτὶ καθεύδοντας ἐφωταγώγησε· διὰ τοῦτο, πάντες κατὰ χρέος Σε | εἰς αἰῶνας ἀεὶ μακαρίζομεν.

Katabasis. Xalpouς ἄρασσα.

Ἐξαποστειλάριον ἦχος Β'. Δ

Των μα θη των ο ρωντων Σε α α νε λη φθης
 Χρι στε προς τον Πα τε ρα συ ε ε δρι α ζων
 αγ γε λοι προ τρε χον τε ε ες ε κραν γαζον
 α ρα τε πυ υ λας α α ρατες ο Βα σι λευς γα αρ α
 νη ηλθε προστην αρ χι φω ω τον δο ο ξα αν (ἐκ γ.).

Eis τοὺς Αἴρους ἦχ. A'.

Tōr οὐρανίων ταγμάτων.

'Αγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξῃ,
 Θεῷ ἐποχουμένῳ | κραυγάζοντες τὸν ὄμνον "Ἄγιος εἶ ὁ Πατὴρ ὁ
 οὐράνιος | ὁ συναθδιος λόγος ἀγιος εἶ, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον.
 (δίς).

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀγγέλων κατανοοῦντες Σωτήρ, τὸ τῆς ἀνόδου
 ζέν ν, διηπόρουν ἀλλήλοις | Τίς ή θέα αὔτη; ἀνθρωπος μεν, τῇ μορφῇ
 ὁ ὄρωμενος | 'Ως δὲ Θεός ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, μετὰ σώματος ἀν-
 ἔρχεται.

Οἱ Γαλιλαῖοι ὁρῶντες ἀναληφθέντα Σε, ἀπὸ τοῦ ἐλαῖωνος μετὰ
 σώματος λόγε | ἥκουον Ἀγγέλων βιώντων αὐτοῖς, Τί ἐστήκατε βλέ-
 ποντες | οὗτος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκός, καθ' δν τρόπον ἐθεά-
 σασθε.

Ἄδεια καὶ ρῦρ ἦχ. B' Δ

*Αποτὸν τὸ περιθέμα τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου
Ε τε εγκαίρως αὐτῷ οἷς η θεοῖς εἰ λησαῖς
ε φαντασίαις αὐτῷ ης τοῖς αὐτοῖς η θεοῖς
η θητεῖς ε παθεῖσαρ καὶ ο Θεός ο οὓς η μων τοῖς
εκ νεκρῶν αὐτοῖς ε στήνει πάτησαῖς τούς θανάτους
α νεκροῖς εν δόσοι ξηρά η φρεσί τα
συνιείμενα πάντα απληθήρων αντοῖς καὶ απεξειλασία
η μιν πνεύμειον μαθεῖει οντοῦ τοῦ αὐτοῦ μνεῖν καὶ δομήν
ξακείειν Σου την θεοῦ ο ο ο την η τα*

Eἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀρτίφωρα.

Στ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

*Στίχ. "Οτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.*

Στ. Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν

Στιχ. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς ψάλλοντάς Σοι ἀλληλούια.

Στ. Ὁ Θεός ἐν τοῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.

Στ. Ὅτι ἴδου οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν.

Δόξα καὶ ρῦρ... Ὁ μονόγενης.

Στ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύγεστιν.

Ἄρειλήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός... ἵδ. Χρηστ.

Εἰσοδικόρ. Δ

Α νε ε βη ο Θε ος εν α λα λαγ μω Κυ ρι
 ος εν φω νη η σαλ πιγ γος σω σον η μας Γι ε Θε
 ου ο εν δο ξη α να ληφθεις αφη μων εις τους ου φα
 νους ψαλ λον τας Σοι αλ λη λου ου ε α

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ἔπος πλ. 6'

Νίκην ἔχων.....

Σήμερον Χριστός...

Σὲ Κύριε.....

"Ιδε Χρηστομάθειαν.

Tῆς ἀραιήψεως.

Ο Κύριος ἀνελήφθη.....
Κύριε τῇ σῇ ἀναλήψει....
Ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἀγίοις..

Ιδε σελ. 62, 63.

Tῷρ πατέρων πλ. β'. Δ Eἰρηνολόγ.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ἐκ γα στρος ε τεχθης προ Ε ως φο ρους εκ Πα τρος
 α μη τωρ προ των αι ω νων α καν Α ρει οι κτι σμα Σε και
 ου Θεον δο ξα α ζειστολημη συν α πτων Σε ε τον κτι
 ι στην τοις κτι σμα σι ιν κ φρο γως α υ λην πυ ρος
 του αι αι ω νι ου ε αυ τω θη η σαυ φι ζων αλλ
 νε κη ρυ ξε Κυ ρι ε α Πα τρι και Πνε ευ μα τι
 συ υν θρο ο νο ον

Tις σου τοι χι τω να Σω τερ δι ει λεν α ρει

ος συ ε φης ο της τριαντας α δος τε μων την ο μο τι
μον αρχην εις δια ταιρε σεις αου τος η θε τη σε Σε ει
ει ναι τον ε να της τριαντας α δος αου τος Νε στο ρι
ο ον δι δα α σκει θε ο το κο ον μη λε γειν αλλη η
Συ νο δος η εν Νι και α Υι ον θε ου Σε α
νε και ρυξε Κυ ρι ε Πα τρι και Πνευ μα τι συ νυ
θρο ο νο ον
Κρη μνω πε ρι πιπτει της α μαρ τι ας α. Αρειος ο
μι σας το φως μη βλε πειν α και θει ω σπα ρατ τε ται αγ
κι στρω τοι οις εγ και τοις α πασαν εκ δου ναι τη ην ου σι
ι αν και την ψυ χη ην βι αι ως αλ λος Ι ου δας
χρηη μα τι ι σας τη γνωμη και τω τροπω αλλη ή σύν.

Αρει ος ο αφρων της Πα να γιας τε τη μη κε
 τρι α δος την μοναρχιαν της εις τρεις α νο μοι ους τε
 και εκ φυλου υπουργους ας τε ο θευ Πα τε ρες Θε ο
 φο ο ροι συν ελ θον τε εσ προ θυ μως τε ζη λω πν ρου
 με νοι και θα α περ ο Θε εστι τη ης Η λι ας τω του πνε
 ευ μα τος τε μνου σι ξι ι φει τε τον της αι σχυ νης δο
 γμα τι σαν τα βλα σφη μον και θως το πνευ μα α πε
 φη η να α το ο

Δόξα. Τὰς μιστικὰς ἦδ. Χρηστομ.

Kai rōr. Τὶς μὴ μακαρίσει ἦδ. Χρηστομ.

Απόστιχά τῆς ὀκταήχου.

Δόξα ἦχ. δ' π

Την ε τη σι εν μνη μη τη σημε ερον των θε ο
 φο ρω ω ων πα - τε ρων *δη* των εκ πα σης της οι κου

με γηγενευ α θροι σθε εν τωων δη εν τη λαμ πρα α α
πο ο λει Νι κα ε ε ε ων ♡ των ορ θο δοξων
τα συ στη μα τα ευ σε βουντες πι στως ε ε ο ορ τα
α σω μεν ♡ ου τοι γαρ του δει you A per ou
το α θε ον δο ογ μα α δη ευ σε δο φρα νως κα α
θει - λον και της κα θο λι κης ε εκ κλη - σι ας συν
ο δι κωως τουτον ε ε δω - σρα α κι σαν ♡
και τοι νως τοι οι ο ον του Θε ου ο μο ον σι ον
και συν α ε δι ε ον προ των αι ω νωων ο ον τα κ
τοις πα σιν ε δι δαξαν ο μο λο γειν δη εν τω της πι
σε ως συμ δο λω ♡ α κρι δως και ευ σε δως
του το εκ θε ε με νοι ♡ ο θεν

καὶ ἡ μετέ τοις θει οἰς αὐτῶν δογμα σιν ε ε πο
 μενοι βεβαιωσι πιστευον τεσ λατρευον μεν συνπατρι
 μι αθεοτητις αααδα α μο ου σι ει

ο ον χ

Kai rōr. ἦχ. δ' π η χ

Κυρι ε το μυστήριον ον το α ποτων αι
 ωνων κεκρυս μενον χ καὶ α πο γε νεων πληγ
 ρωσαςων α γαθος δηλθεις μετα των μαθητων Σου
 εις το ορος των Ελαιων η χων την τε κου
 σαν Σετον ποιη την και παν των Δημητρον γον
 την γαρ εν τω παθει Σου μη τρικων παν των ο περ αλ

γη σα σαν ε δει και τη δοξη της σα αρ κος Σου υ περ
 βαλ λου σης α πο λαυ σαι χα ρας η η και η
 μεις με τα σχον τες δη τη εις ου ρα νους α νο δωΣου
 Δε σπο ο τα το με γα Σου ου ε λεε ος το εις η μας γε γο
 νος δο ξα ζο ο με εν

6
κ

Απολυτίκια.

'Αγγελικαι δυνάμεις....
 'Υπερδεδοξασμένος....
 'Ανελήφθης .... }   "Ιδε Χρηστομάθειαν.

Καθισματα πλ. β'.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ "Ἄδου ὄδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους. Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἔργαται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον· ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε παρίστατο τῷ τάφῳ Συν Μαρία ἡ Μαγδαληνή, και ἔκλαιε βιδσα, και κηπουρόν Σε νομίζουσα ἔλεγε· Ποῦ ἔθηκας τὴν αἰώνιον ζωήν; ποῦ ἔκρυψας τὸν ἐπὶ Θρόνου χερούσιμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· ἡ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, η σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε. 'Ο ἐν νεκροῖς και τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας δόξα Σοι.

Kai rōr.

‘Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου μητέρα, ἥλθες ἐπὶ τὸ πάθιος ἔκουσίς φουλῇ· λάμψας ἐν τῷ σταυρῷ, ἀναζητήσαις θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς ἀγγέλοις συγχάρητέ μοι, διὰ εὑρέθη ἡ ἀπολλυμένη δραχμή· Ο πάντα σοφῶς οἰκονομήσας δόξα Σοι.

‘Η ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ως βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαξιτον Χριστόν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀօρασίᾳ πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Τῷ ἔκουσίῳ θανάτῳ Σου, ζωὴν ἀθάνατον εὔρομεν, παντοδύναμε καὶ μόνε τῶν ὅλων Σωτῆρ· Σὺ γάρ ἐν τῇ σεπτῇ Σου ἐγέρσει, πάντας ἀνεκαλέσω, ὁ λύσας “Ἄδου τὸν νῖκος, καὶ θανάτου τὸ κέντρον.

Kai rōr.

Θεοτόκε παρθένε, ἵκέτευε τὸν υἱόν· Σου, τὸν ἔκουσίως πρωσπαγέντα εν σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Eὐλογητήρια. Ἡ ὑπακοή.

Τῷ ἔκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ Σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ “Ἄδου” συντρίψας ως Θεός, ἥνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἀραβαθμοὶ ἦχ. πλ. β'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὄφθαλμούς μου αἴρω πρὸς Σὲ λόγε, οἴκτειρόν με ἵνα ζῶ Σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἔξουθενημένους, καταρτίζων εὔχρηστα σκεύη Σου λόγε.

Δόξα καὶ rōr.

‘Ἄγιψ πνεύματι πανσωστικὴ αἵτια· εἴ τινι τοῦτο κατ’ ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἔξαρσει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ αὔξει τάπτει ἀνω.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἡδύνατο ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γάρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν μή μου ληφθῆτω ἡ ψυχή, ὃς στρουθίον λόγε.
Οἵμοι πᾶς μέλλω τῶν ἔχθρῶν ῥυσθῆναι· φιλακμαρτήμων ὑπάρχων;

Ἄδεια καὶ νῦν.

Ἄγιψ πνεύματι ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὔδοκία σύνεσις εἰρήνη καὶ
ἡ εὐλογία· ἴσουργὸν γὰρ τῷ Πατρὶ ἐστι καὶ λόγῳ.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ἔχθροτς φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί·
ἔνω γὰρ ὅρωσιν.

Ἐν ἀνομοίαις χειρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαιών κλήρος, ἐπίκουρόν Σε
ἔχων, Σωτερ οὐκ ἔκτείνει.

Ἄδεια καὶ νῦν.

Ἄγιψ πνεύματι τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἔνω στρατηγίαι
εροσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε ἔξεγειρον τὴν δυναστείαν Σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Καταβασία. Θεῖω καὶ νυφθεῖ.

Ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐξαποστειλάριον.

Τιθεριάδος θάλασσα σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαὴλ τῷ Πέτρῳ τε,
ἢν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ Χριστοῦ τῇ
φροστάζει, ἐν δεξιοῖς χαλάσσαντες, πληθος εἰλκον ἵχθυών, δην Πέτρος
νούς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο, οἷς τὸ τρίτον | φανεῖς καὶ ἀρτον ἔδειξε,
αἱ ἵχθυν ἐπ' ἀνθράκων.

Γυραῖκες ἀκοντίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἔορτάζοντες, ταῖς παρακλή-
εσι τούτων, δεόμεθα πανοικτίρμον. Πάσης βλάβης αἰρέσεων, ῥῦσαι
αὖν Σου Κύριε, καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα λόγον δοξάζειν,
αἱ πανάγιον πνεῦμα.

Τῆς ἀναληψεως. Τῶν μαθητῶν ὅρώντων.

Εἰς τὸν Ἀλευθέρων πλ. 6'.

Ἄγαστάσιμα δ'. καὶ τὰ ἐξῆς τῶν Πατέρων.

"Οληρ ἀποθέμενοι.

"Ολην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον | καὶ σεπτὸν σύμβολον, οἱ σεπτοὶ πατέρες, θεογράφως διεχάρακαν, ἐνῷ σαφέστατα, τῷ γεγεννηκότι συνάναρχον | τὸν λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον | ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐ-
κλεεῖς καὶ πανόλθιοι, ὅντως καὶ θεόφρονες. (δίς).

Στίχ. Εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν.

"Ολην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ ἀγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα | τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέξαντο, ως Χριστοχήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι | δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐεΐδων παραδόσεων | ἀνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἔξεθεντο, ὅρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὄσιους αὐτοῦ.

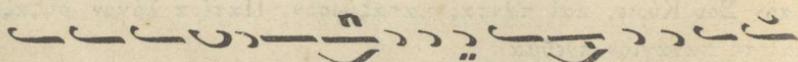
"Ολην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιότατον ἐνδικώτατα | τοὺς βαρεῖς ἥλασαν καὶ λοιμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος | πεσόντας ως πρὸς θάνατον, καὶ ως ἀνιάτως νοσήσαντες | οἱ θεῖοι ποιμένες, ως δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ιερώτατοι.

Δόξα ἦχ. πλ. δ'. Τῶν ἀγίων Πατέρων Ἡδ. Χρηστ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

"Ηχος Α'. π

Πεν τη κο σην ε ορ τα ζο ο μεν καὶ πνευ μα τος ε πι

δη μι i αν και προ θε σμι αν ε πα αγγε λι
ας και ελ πι δο ος συμ πλη ρω σιν και το
μι στη ρι ον ο ο ο σογ ως με για τε και σε
βα σμι ον ♡ δι ο βο ω με εν
Σοι οι ?? Δη μι ουρ γε ε ετου παν τος ?? Κυ ρι ε
δο ξα α α Σοι π
Γλω ωσ σαις α αλ λο γε ε νων ε και νουρ γη σας Χρι
στε τους σους μα θη τας ♡ i να δι αν
των Σε κη ρι ξω ω σι τον α θα να τον λο γον και
θε ον ♡ τον πα ρε χον τα τοις ψυ
χαι τη μων το με γα ε λε ε ος π
παν τα χο ρη γει το πνευμα το α γι i σν ♡ βρι ει

προ ο φη - τει - ας ε ε βε ακε τε λει οι 22 α
 γραμ μα τους σο φι α αν ε δι δα ξεν π α
 λι εις θε ο λο ο γους α - νε ε ε δει ξεν π
 ο λον συ υγ κρο - τει τον θε εσ μο ον της εκ κλη σι
 ας π ο μο ου σι ε και ο μο θρο νε?
 τω Πα τρι και τω Γι ω πα ρα κλη - τε δο
 ξα Σοι π
 Ει δο μεν το φως το αλη θι νον ε λα δο μεν
 πνευ ευμαχ ε που ρα α νι ον π ευ πο
 μεν πι εις ει α λη θη π α δι αι βε τον τρι α δα
 προ σκυ νουν τες π αυ τη γαρ η μας ας ε ε
 ε σω ξεν π

Εν τοις Προ φη ταῖς αὐτῷ γει λας η μιν ο δον σω
 ωτῷ φι ας το και εν τοις Α πο στο λοις ε λαμψε
 Σω τηρη η η μων η χαρις του πνε ευ μα το ος Σου
 συ ει Θε ο ος πρω ω τος Συ και με ε ε τα ταυ τα
 και εις τους αι ω να ας το συ ει ει ο Θε ε
 ο ος η μων

Εν ταις αυ λαις Σου ο μυη σω ω Σε τον Σω τη η ρα
 του κο σμου και κλι νας γο ο ο νυ προ σκυ νη
 η σω ω ω ω Σου η την α η η η τη η τον
 θυ να α α μιν εν ε σπε ρα και πρω ι και με ε ε
 σημ βρι ι α και εν παν τι και ρω το ευ λο γη η
 σω ω Σε ε Κυ υ φι ε

Εν ταῖς αὐ λαῖς Σου   Κυριε οἱ πέποι τῷ γο
 οντος τῆς ψυ χῆς καὶ τοῦ σω ματος ὁ πό κλινχν τες
 α νυ μνου μεν Σε τον α ναρ χο ον Πα τε ρα κα
 τον συν α ναρ χον ον ον κα το συν α ε δε ε ον
 καὶ Πα να γι ε ε ον πνευ μα το φω τι ζον καὶ α
 γι α ζον ταξ ψυν χα ας η μων το
 Τρι α δα ο μο ον σι ον υ μνο λο ο γη σω
 μεν Πα τε ρα καὶ γι ον συν α γι ε ω πνε ευ μα το
 ον τω γαρ ε κη ρυ υξαν παντες οι οι οι προ φη ταξ
 καὶ α πο στο ο λοι με τα μα αρ το . ρω ων το

Δόξα καὶ ρῦρ ἦχ. π.λ. δ'. v

Δε ευ τε πι στοι την τρι ον πο στοι τον θε ο

τηγητα προς κυ ον γη σω - μεν τι ον ε εν τω πα α τρι συν
α γι ι ω πνευ μη τι μη πα τηρ γαρ α
χροο νως ε γε εν γη σεν τι - ον δη συν α ι εδι
ον και συν θρο νον μη και πνε μη α α γι
ον γηνεν τω πα - τρι δη συν τι ω ω δο ξα ζο
με ε νον μη μη α δη υνα α μης η μη
ιι αου σι α δη μη ι αθε ε ο ο τηρ α
γη προ σκυ νον συν τες παν τες λε γο μεν μη
α γι ος ο θε ος ο τα παν τα δη μη ουρ γη ησας
δη οι ου δη συν ερ γει ει α του α γι ου πνε
ευ μη τος μη α γι ος ι σκυ - ρος δη ου
τον πα τερα ε γηνα και α μεν και το πνε ευ μη το ο α γι

τον ε πε δη μη σεν εν χο σμω δη α
γι ος α θα να - τος το παρα κλη η τον πνευ
μαδη το εκ του πα τρο ος ε εκ πο φεν ο με ε νο
ον δη και εν υι ω α να παν ο με νον Δ
τρι α ας α γι α δο ξα Σοι οι δη

Απόστιχα ἥχος πλ. β'. π

Α γνο ουν τα τα ε θνη Κυ ρι ε την του πα
νας γι οι πνευ ματος εν τοις Α πο στο λοις Σου γε νο με
ε νην δυ να μιν την ε ναλ λα γη ην των
γλωσ σων με θην ει ναι ε γο μι ζον τη
μεις δε στη ρι χθεν τες υπ αυ των α παν στως ου ου τω
λε γο μεν το πνευ μα Σου το α γι ον μη αν

τα νε λης α αφ η η μων δε ο μεθικ φιλα αν

π
θρω πε

π

π

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἑμοὶ ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθέα.

π
Κυρι - ε του α γι ου πνευ μα τος η ε πι

φοιτη - σις τους α πο στο λους Σου εμ φι ρη σα σα βη
π
εν ε τε ρας γλω - ωςσαις λα λειν πα ρε σκε ευ α α

π
σεν π ο θεν το πα ρα δο ξον τοις μεν α πι σοις

με θη ε ε γο μι ζε το βη τοις δε

π
πι σοις προ ξε γον σω ω τη ρι αξι

π
ου της ελ λαμψε ως και η μας α ξι ω ωσον δε ο με

θα φι λαν θρω πε

π

π

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ πρυσώπου Σου καὶ τό.....

π
Βα σι λευ ου ρα νι ε πα ρα κλη - τε το

π

π
πνε ε ευ μικ α της α α λη θει ας σ ο πνευ
τα γου πικ ρων και τα πικ αν τα α α πλη - - ρων δη
ο θη σαν ρο οις τωων α α γα θων και ζω η η ης χο
ρη η η γος ειλ θε και σκη νω σον ε εν η η μιν
και και θη φι ε σον γη η μικ δ α πο πικ σης και
λι ε ε δο οις και σω σον α γα θε τα ας ψυχα ας
π
η μων π

Δόξα και ρυρ ηχ. π.λ. δ'. δη

Γλωσ σαι πο τε σου ε χυ θη σαν δι α την τολ
μα αντη ης πιρ γο ποι ε ας δη γλωσ σαι δε
νυν ε σο φι σθη - σαν δι α την δο ο ξα αν της θε -
ο γνω σι ας δη ε κει και τε δι και - σε ε

Θε ε ος τους α σε θει εις τω πται σμα α τι εν
 ταυ θα ε φω τι εσε Χρι - στος δη τους α λι
 εις τω πνε ευ μα τι δη το τε
 κατηρ γη θη η α φω νι ει α α προς τι μω ρι
 αν δη αρ τι και νουρ γει ται η συμ φω νι ει
 α δη προς σω τη ρι : αντωνψυ χω ων η μων δη

Απολυτίκιον. Εύλογητός εἰ. Ἱδε Χρηστομ.

Eἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα.

Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοί, καὶ τελευταίαν ἑορτήν, ἑορτάσωμεν φαι-
 δρῶς, αὕτη ἔστι Πεντηκοστή· ἐπαγγελίας συμπλήρωσις καὶ προθε-
 σμίας. Ἐν ταύτῃ γάρ τὸ πῦρ, τοῦ παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ
 γῆς, ὥσπερ ἐν εἰδεῖ γλωσσῶν· καὶ μαθητὰς ἐφώτισε καὶ τούτους,
 οὐρανομυστας ἀνέδειξε. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ παρακλήτου, καὶ τὸν
 κόσμον ἐφώτισε.

Ἡ τοῦ πνεύματος πηγή, ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῇ· εἰς πυρφόρους πο-
 τακμούς, μεριζομένη νοητῶς· τοὺς ἀποστόλους ἐδρόσιζε φωταγωγοῦσα·
 καὶ γέγονεν αὐτοῖς, νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ. φωτίζουσα αὐτούς, καὶ
 ὑετίζουσα φλόξ· δι' ὧν ἡμεῖς ἐλαύομεν τὴν χάριν διὰ πυρός τε καὶ
 ὕδατος. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε

Τὸ προσταχθὲρ μυστικῶς. πλ. δ'.

Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστὸν τὴν ἐκ τοῦ ταφου, καὶ τὴν πρὸς ὑψος οὐρανοῦ θείαν Ἀνάληψιν, τοῖς θεόπταις Σου τὴν δόξαν, κατέπεμψας οἰκτίρμουν. Πνεῦμα εὐθέας, ἐγκαίνισας τοῖς μαθηταῖς· ὅθεν, ὡσπερ κιθάρᾳ μουσουργική, πᾶσιν ἐτρανολόγησαν, τῷ θείῳ πλήκτρῳ μυστικός, Σῶτερ τὰ ἀπηχήματα καὶ τὴν οἰκονομίαν Σου.

'Εκ νεότητός μου· Ἡδ. Χρηστομ.

Προκείμενον.

Τὸ πνεῦμα Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν ὁ Ν'. χῦμα.

Δόξα. Ταῖς τῷν ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με. Βασιλεὺς οὐράνιε.

Καταβασίαι ἥχος βαρύς ၇၇

Ποντῷ εἰ καὶ λυψε Φαραὼ ωσυν αἱρ μασιν ο συν
 τρι βῶν πολε μους εν υψη λω βραχι ο νι: ၇၇ α σω
 μεν αυτῷ ο τι δε δοσ ξαγαζαι ၇၇

Θείῳ καλυψθείς. ("Id. Χρηστομ.).

Την εξ υψους δυνα μιν τοις μα θη ταις Χριστε
 ε ως αν εν δυσησθε ε φης δη κα θι σατε εν Ιερου

σα λημ ?? ε γω δε ως ε με πα βα α κλητον α αλ
 λον ?? πνευ μα το ε μου τε και πα τρος α πο σε λω εν ω στε
 φε ω θη ησε ε σθε ??

"Ἐρρηξε γαστρός. (Ἴδ. Χρηστομ.).

Κα τα νο ω ων ο προ φη της την επ εσ χα
 των Σου Χρι στε ?? ε ε λευ σιν α νε βο ο α ?? την
 σην ει σα κη κο α Κυ ρι ε δυ να στελαν ο τι παν τας
 του σω σαι τους Χρι σου ους Σου ε λη ηλυ υ θας ??

"Αραξ ἀράκτωρ. (Ἴδ. Χρηστομ.).

Το δι α τον φο βον Σου λη φθεν Κυ ρι ε εν γα
 στρι των προ φη των ?? και κυ η θεν ε πι της γης πνευμασω
 τη ρι : ας ?? α πο στο λι κας καρ δι ας κτι ζει κα

θα ρας δῆ καὶ εν τοῖς πιστοῖς ευθεῖς εγκαὶ νέ ζεται ??
φως γαρ καὶ ει ρη νητα σα προστασιαγμα - τα ??

Λουτήριον καθάριον (Id. Χρηστομ.).

Ναυ τι ων τω σα λω των θεωτικωων με ε λη μα
των ?? συμ πλο οις πον του μενος α μαρ - τι οις δῆ κα
ψυ χο φθο ρω θη ρι προς ρι πτουμενος ?? ως ο Ιωνας Χρι
στε βο ω Σοι ?? εκ θα να τη φο ρουμενου θου
α να α γα α γε ??

Ιλασμὸς ἡμῖν.

Οι εν κα μι νω του πυ ρος εμβληθεν τες ο ο σι οι
παι δες ?? το πυρ εις δρο ο σον με τε βαλον ?? δι
α της υμνω δι ε ας ου τω βο ω ων τες ?? ευ λο γη

τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ερωνη μων ??

Σύμφωνος ἐθρόσκεν.

Airoūmer εὐλογοῦμεν. .... ??

Α φλε κτος πυ ρι εν Σι να προ σο μι λου σα
 ήκτος ?? θε ον ε γνωρι σε ?? τω βρα δυ γλωσ σω και δυ
 ση η χωΜωσει ?? και πας δας ζη λος θε ου τρεις ??
 α να λω τους τωπυ ρι ι μνω δους ε δειξε ?? παν τα τα
 ε ερ γα τον Κυ ρι ον ι μνειτε και ι περ ι ψου τε εις
 παν τας τους και ω ω νας ??

Αύτι τὰ δεσμά.

'Ωδὴ Θ'.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυοφορήσασα, και παντεχρήμονι λόγῳ,
 σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε· δοχεῖον τοῦ
 ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ Σου, Σὲ μεγαλύνομεν.

'Επιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου δρματος. ο ζηλωτῆς και πυρίπνους
 χαίρων ὄχούμενος, τὴν νῦν ἐκλάμψασαν ἐπίπνοιαν ἐδήλου, ἐξ ὑψους
 Ἀποστόλοις, ὑφ' ἡς καταλαμφθέντες, τὴν τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Νόμου τῶν φύσεων δίχα ξένον ἤκούετο· τῶν μαθητῶν τῆς μιᾶς

γάρ φωνῆς ἀπηχουμένης, πνεύματος χάριτι ποικίλως ἐνηχοῦντο, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλώσσαι, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, τῆς Τριάδος γνῶσιν μυούμενοι.

'Ιαμβικοί.

Χαίροις ἔνασσα, μητροπάρθενον κλέος·
ἀπαν γάρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα·
ρητρεῦον, οὐ σθένει Σε μέλπειν ἀξίως·
ἴλιγγις δὲ νοῦς ἀπας Σου τὸν τόκον νοεῖν·
ὅθεν Σε συμφώνως δοξάζομεν.

Τροπάρια.

"Υδειν ἔοικε τὴν φυσίζων κόρην·
μόνη γάρ ἐν δίνησι κεκρύφει λόγον,
νοσοῦσαν ἀλθένοντα τὴν βροτῶν φύσιν·
ὅς δεξιοῖς κλισμοῖσι νῦν ἴδρυμένος,
Πατρός, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

*

"Οσοις ἔπνευσεν ἡ θεόρρυτος χάρις,
λάμποντες ἀστράπτοντες ἡλλοιωμένοι,
Οθνείαν ἀλλοιώσιν εὐπρεπεστάτην,
ἰσοσθενοῦσαν τὴν ἀτμητον εἰδότες,
Σοφὴν τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

Καταύσαις	{	Μὴ τῆς φθορᾶς.
		Χαίρεις ἔνασσα.

'Εξαποστειλάριον ἦχ. Γ'. γή

Το πα να γι ον πνε ευ μα α το προ ι ο ον

εκ του πα τρος ?? και δι υι ου εν δη μη - σα αν

Eἰς τὸν Ἀἴροντα ηγ. δ'. 6

μα θη τω ων του Χριστου ἔτι ε γε νεετο η χος και
θα περ φε ρο μενης βι αι αι αι πνο ης ικαι ε πλη^π
ρωσετον οι χον ου η η σαν και θη με νοι ικαι παν τες ηρ
ξαν το φθεγ γε ε σθαι. η ξε νοις ρη μα αι ξε νοις δογ μα αι οι ἔτι
ξε νοις δι δαχ μα αι σι της α γι ι αι τρι α δος (δις). ικαι
Το πνευ μα το α γι ον η ην μεν α ει ἔτι και ε
μενον ικαι ε σται ου τε αρ ξα με νον ου τε τε πνου γο
με νον ικαι αλ λα ει πα τρι ι ε και υι ω συν τε ταγ
με νον ικαι συν α ρη μον με νον ικαι ζω η και ζω ποι ουν
φως και φω το ος χορη γον ου τα γα α θον και πη γη η
α γα θο τη τος ικαι δι ου Πα τηρ γνω ρι ζε ται και υι
ος δο ξα ζε ε ται και πα ρα πα α φυτων γι νω σκεται ικαι

— εγένετο τόπος γένεσις της θεοπαρουσίας

μια δυνάμεις μια συνταξής μια προσώπου γη στην οποία α

παρουσιάζεται η θεοπαρουσία στην οποία αποτελείται η θεοπαρουσία

για την οποία ο Θεός αποκαλείται δύο

ε

κ

— Εγένετο τόπος γένεσις της θεοπαρουσίας

Το πνεύμα το αγίον ον φω ωντας ζω η καὶ ζω ωσα

πηγή την ερατείαν μασο φι ταξι πνεύμα μα συ νε

περιβολή την ερατείαν μασο φι ταξι πνεύμα μα συ νε

σεως καὶ γα θον ευ θε ες γον ερατείαν μα συ νε

μασο φι ταξι πνεύμα μασο φι ταξι πνεύμα μα συ νε

μασο φι ταξι πνεύμα μασο φι ταξι πνεύμα μα συ νε

μασο φι ταξι πνεύμα μασο φι ταξι πνεύμα μα συ νε

μασο φι ταξι πνεύμα μασο φι ταξι πνεύμα μα συ νε

μασο φι ταξι πνεύμα μασο φι ταξι πνεύμα μα συ νε

μασο φι ταξι πνεύμα μασο φι ταξι πνεύμα μα συ νε

μασο φι ταξι πνεύμα μασο φι ταξι πνεύμα μα συ νε

μασο φι ταξι πνεύμα μασο φι ταξι πνεύμα μα συ νε

μασο φι ταξι πνεύμα μασο φι ταξι πνεύμα μα συ νε

μασο φι ταξι πνεύμα μασο φι ταξι πνεύμα μα συ νε

μασο φι ταξι πνεύμα μασο φι ταξι πνεύμα μα συ νε

μασο φι ταξι πνεύμα μασο φι ταξι πνεύμα μα συ νε

ε

κ

Δόξα καὶ ρῦρ ἦχ. πλ. β'. Βασιλεὺς οὐρανίε.

'Artigora.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνταις δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις.

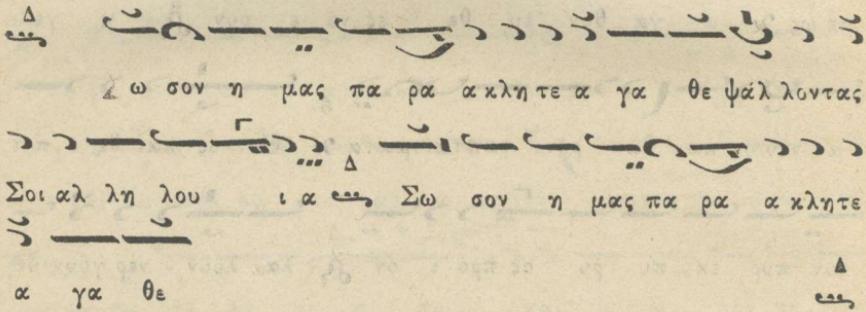
Στίχ. Ὡμέρα τῇ ὥμερᾳ ἐρεύγεται, ρῆμα καὶ νῦν υπετί ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Taīc πρεσβείac.

Στιχ. Οὐκ εἰσὶ λαλεῖαι οὐδὲ λόγοι, ὃν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὔτων.

Artigoror B'.

Ἐπακούσαι Σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι Σου τὸ
ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

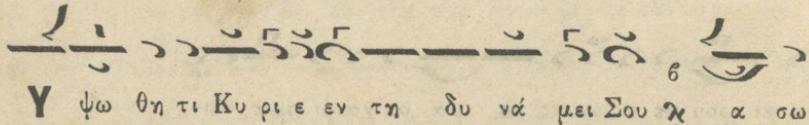
Στίχ. Ἐξαποστεῖλας Σοι βοηθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό Σου. Σῶσον.....

Στίχ. Μνησθείν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὅλοκαύτωμά Σου πιανάτω. Σῶσον.....

Αδέξα καὶ ρῦρ. Ο μορογερής.....

Απολυτίκιον. Εύλογητὸς εἰς Χριστέ... .

Eisodixor.

μεν καὶ ψα λου ου ου μεν δῇ τας δυ να στει - α αξΣοιδῇ
 σω σον η μας κτλ.

Ἐν λογητὸς εἰ ἔχριστέ . . . . Ὁτε καταβάς.

"Οσοι εἰς Χριστόν. Ὁ Ἀπόστολος.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Κύριε ἑκέκραξα. ἥχος δ'.

Παράδοξα σήμερον.— Τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον.

Τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον.— Βασιλεῦ οὐράνιε.

Εἴσοδος. Φῶς ιλαρόν.— Τίς Θεὸς μέγας

ΤΗ. 23^η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Εορτὴ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ἥχος δ'.

Ως γενναῖον ἐν μάρτυσιν, Ἀθλιοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον εὐφημοῦμεν Σε· ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης Σου στέφανον· δν ίκέτευε ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀξισέθαστον μνήμην Σου.

Ρωμαλέω φρονήματι, πεποιθώς ηύτομόλησας, ὥσπερ λέων ἔνδοξε πρὸς τὴν ἀθλησιν, ὑπερορῶν μὲν τοῦ σώματος, ὡς φείρεσθαι μέλλοντος, τῆς ἀφθάρτου δὲ ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος· καὶ κολάσεων, πολυτρόποις ἴδεας ἐπυρώθης, ὡς χρυσὸς κεκαθηρυμένος, ἐπταπλασίως ἱεώργιε.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον, ἐκουσίως ἔνδοξε μιμησάμενος, συμβασιλεύεις λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδυσάμενος φαιδράν, καὶ τῷ σκήπτρῳ τῶν ἀθλῶν Σου ἐγκοσμούμενος, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεράντους εἰς αἰώνας, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ σταυροῦ τῷ δόρατι συμφραξάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε· καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύεις, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας τροπωσάμενος, σὺν ἀγγέλοις χορεύεις, τοὺς πιστοὺς δέ, περιέπων ἀγιάζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

‘Ως ἀστέρα πολύφωτον, ὅσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι σὲ γινώσκομεν· ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον ἀγάλιζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές Σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον· ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ἀξιώσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὔροιμι ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμὼν ἐν τῇ σκέπῃ Σου.

Ἄστα ἥλιος πλ. β'. π

A ἦι ειως του ο νο μα τος ε πο ο - λι
τε ευ σω ρ στρα τι ω ω τα α Γε ω ωρ γι
π
ι ε τον σταυ ρο ον γαρ του Χρι στου επ ω
μω ων α ρα α α με ε ε ε νο ος δη την εκ δι α βο
λι κης πλα α νη ης Δ χερ σω θει ει σα αν
γην ε καλ λι ε ε ερ γη η σας και την

α καν θω δη θρη σκει αν των ει δω ω λων
 εκ ρι ι ζω σας της ορ θο δο ξου πι
 γε ε ως ӯ κλη η η η
 μακάρι κα τε φυ υ υ τε ευ σας χ ο
 θε εν θλυστα νεις ι α μακα τα τοις εν πακα ση
 τη οι χου με ε ε νη η πι στοις και τρι α δο ος
 γε αρ γος δι ι ι ιχαι ος α α νε δει
 χθης ποε σθε ευ ε δε ο με θα τη περ ει
 ρη νης του κο ο ο ο σμου ου δη και σω τη ρι ας τω ων
 ψυ ζω ων η ων (και νυν της έορτης).

‘Απόστιχα ἥχος δ’.

‘Ο εξ θύστον κληθείτι.

‘Ανευφημούσι λαοι ψαλμοῖς και ὕμνοις, σοῦ τὴν παναοιδίμον μηνή μην Γεώργιε· ώς εὐπρεπής γάρ εἴσέλαμψε, και φωτοφόρος, πεποικιλ-

μένη δόξη καὶ χάριτι. "Οθεν καὶ σκιρτῶσι νῦν, ἀγγέλων τάγματα
ἐπικροτοῦσι δὲ μάρτυρες, σὺν Ἀποστόλοις, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς
τὰ ἔπαθλα καὶ ἀνυμνοῦσι τὸν δοξάσαντα, Σὲ Σωτῆρα Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὁς φοίνιξ ἀθήσει.....

Ἐνδεδυμένος Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, εὑρέθης Γεώργιε, τοῖς μὴ
ζητοῦσί Σε, ὑπὲρ Χριστοῦ πυρπολούμενος, καὶ μυκτηρίζων, Θεῶν μα-
ταίων πλάνην ψυχόλεθρον. Τότε καὶ Στρατεύομαι, τῷ βασιλεῖ μου
Χριστῷ, τοῖς παρανόμοις ἐκραύγαζες· οὐδὲ γάρ θήρες, οὐδὲ τροχοί
οὐ πῦρ οὐδὲ μάχαιρα, ἐμὲ χωρίσαι κατισχύσουσι, τῆς ἀγάπης Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν γῇ αύτοῦ.....

Καταφρονήσας ὄργάνων πολυμόρφων, ποικίλων βασάνων τε καὶ
καταπέλτου φρικτοῦ, στεφανηφόρε Γεώργιε, τῆς εὔσεβείας, μαρτυρι-
κῶς τὸν δρόμον τετέλεκας· ὅθεν τὴν ὑπέρλαμπρον μνήμην Σου ἀνθε-
σιγ, ἀσματικοῖς περιστέφομεν, καὶ τὰ σεπτά Σου, περιπτυσσόμεθα
πίστει λείψανα· ἀλλ' ὡς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, λαμπροφόρος Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξα ήχ. δ' π
q

Τοι νο ε ε ρον α δα μα αν τα π της
χαρ τε ρι α ας α δελ φοι πνευ μα τι χως ε ευ φη η
μη η η σω μεν π Γε ωρ γι ον τον α οι
οι δι ι ι μον μα αρ τυ υ ρα π ον υ περ

Χρι στου πυ ρου με νον δη ε χα α αλ κευ σαν κι ιν
 δυ νον δη και ε στο μω ω σαν βα σα
 α α νον 9 και ποι κι λαι κο λασεις α νη η
 λω σαν σω ω μα Α το φι υ υ υ σει φθει ρο με γα ον δη
 ε νι κα γαρ ο πο ο θοστην φι υ υ σιν δη δι
 α θα να του πει ειθων τονε ρα στην δη δι α ζη η
 η η η ναι προς το ον πο ο θου ου ου με ε νον 9
 Χρι στου τον Θε ε ον και Σω τη η η ρα των ψυ χων
 η η μω ων

Kai rōr tīc ēoθēc.

Απολητήιον· ως τῶν αἰχμαλώτων.

Eic τὸν ὄφθρον.

Καθίσματα. Τὸν τάγον Σον Σωτῆρ.

Άνετειλεν ίδού, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ ἐπέλαμψε Χριστοῦ, ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, καὶ ταύτη συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίου τοῦ μάρτυρος, ἡ

πανέορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα. Δεῦτε ἀπαντεῖς λαμπροφοροῦντες
ἐνθέως φαιδρῶς ἔορτάσωμεν.

Θείας πλοτεως ἥγος Γ'.

Πόθῳ ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότου, πυρπολούμενος, ἀνδρειοφρόνως, τὰ
τῆς πλάνης ταμεῖα κατέβαλες, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ώμοιόγησας.
τρυπαιοφόρε παμμάκαρ Γεώργιε. Μάρτυς ἔνδοξε Χριστὸν τὸν Θεόν
ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κατεπιλάγη Ἰωσὴρ ἥγος Δ'.

Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν θείων ἐντολῶν, διεσκόρπισας πτω-
χιᾶς, πάντα τὸν πλοῦτον εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἔνδοξε Χριστοῦ
τὴν δόξαν. "Οθεν πεποιθώς πρὸς τοὺς ἀγῶνας προχωρεῖς, καὶ πόνους
τοὺς μακροὺς Μάρτυς Γεώργιε στερρῶς· καὶ κοινωνὸς γενόμενος τοῦ
πάθους, τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρσεως, τῆς βασιλείας, αὐτοῦ μετέσχες.
ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.

*Ex τεστητὸς μου.

Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ωσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ
λιβανῷ πληθυνθήσεται.

Πᾶσα πνοή. — Τὸ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. — Ἀνάστασιν Χριστοῦ. —
Ἐλένσόν με ὁ Θεός. — Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. — Καὶ νῦν, Ταῖς
τῆς Θεοτόκου. — Εἴτα·

*Ελένσόν με.... ἥγος πλ. β'. π

Σὴ με ερον η οι κου με νη πα σα σ ταις του
α θλο φορου ασυγα α ζε ται αι α κτι ι ι σι
και η του Χριστου εκ κλη σι α τοις αν θε ε σιν ω

ρα : : ζο με νη Γε ε ω ωρ γι ε ε βο α
 πον Χριστου η και προ
 στα α α τα α θε ερ μο ο τα α τε ε Δ μη
 ελ λι πης πρε σθευ ειν υ περ η μω αν προς Κυ υ
 ρε ο ον
 α
 β

Kataβασια. Ἐξαποστειλάμιον ἥχος β'.

Tois μαθηταις συνέλθωμεν.

"Εαρ ήμεν ἐξέλαμψεν, ἡ λαμπρὰ τοῦ Δεσπότου, καὶ θεία ἐξανάστασις, πρὸς οὐράνιον Πάσχα, ἐκ γῆς ἡμᾶς παραπέμπον· ταύτη δὲ συνεκλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἡ μνήμη, ἡ φωταυγής· ἦν φαιδρῶς τελέσωμεν ίνα θείας, ἀξιωθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Kai τῆς Ἐορτῆς.

Eis τοὺς Αἴρους ἥχος π.λ. 6'.

"Οτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε τὴν πανέορτον φαιδράν, ἔνδοξον Ἀνάστασιν πάντες, παντγυρίσαντες, πάλιν ἑορτάσωμεν, φαιδρὰν πανήγυριν. Γεωργίου τοῦ μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἀνθεσιν τεῦ ἔφερος, ὅντας ἀνττητον. "Οπως ταῖς αὐτοῦ ίκεσίαις, λαβώμεν τῶν θλίψεων ἄμα, καὶ πλημελημάτων ἀπολύτρωσιν.

"Ολον προσενήνοχος σαυτόν, τῷ σοὶ δεδωκότι παυμάκαρ, ζωὴν ὀλόκληρον, ὕσπερ ὀλοκάρπωσιν, ζῶσαν καὶ ἔμψυχον, καὶ θυσίαν εύ-

πρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην ὅθεν ἔχομενας πρέσβυτος, Θερμότατος, ζάλης, ἐξαιρούμενος πάντας, πίστει τοὺς ὑμνοῦντάς Σε Μάρτυς, καὶ προσκαλουμένους Σε Γεωργίε.

Σπόρον γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν καταβληθέντα τοῦ λόγου, τῇ καθαρῷ Σου ψυχῇ, τοῦτον ἐπλεόνασας πόνοις ἀθλήσεως, καὶ σοφῶς ἀποθέμενος, ἐν ἐπούρωνίας, θήκαις τὴν ἀκήρατον εὑρες ἀπόλαυσιν. Ής νῦν ἐμφορούμενος μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν Σου πρεσβείαις, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς Σε περίσωζε.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφόροις ἀναγκαῖς, σῆμα
πρεσβείαις Σου πάσης περιστάσεως ἀπολυτρούμενος, καὶ διώκων ψυ-
χόλεθρον, δεινὴν ἀθυμίαν, χάριν δὲ καὶ ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος ὅπως
ταῖς λιταῖς σου σωθέντες, χαίροντες γεραίρωμεν πάντες τοὺς σεπτοὺς
ἀγῶνας Σου Γεώργιε.

Δόξα ἡχος π.λ. α'. π
q

Α αν ε τει ει λε τοο ε ε ε ε ε ε αρ ῷ δευ τε
ευ ω ω χη θω ω ω ω ω με ε ε εν ῷ
εξ ε ε ε ε ε ε λα α α α ε ξε ε λα αη
ψε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε εν ῷ η Α να
σα α σι τε Χρι ι λ στου ου ου δε ε ευ τε ε ευφρακν θω ω
π π

—
ω βι θ θ σω ω με ε ε ε ε ε λεεεεε
χ ε ε εν θλο φο ορε ι ι κε ε ε ε τε ε ε ευ
ε εις το σω θη η ναι τα αας ψυ χα ας η μων

Προκειμένος τῆς Μεγάλης Πέμπτης. (Άρωρύμον).

Δι ε με φι - - σαν το Χ τα λ μα τι α
μου ε η ε ε α αυ τοις Χ και ε πι τοι
μα τι σμο φη ο ον μου φη ε ε βα - λον
ε - - βα - λον κλη ε βα λον κλη π η
η - πον Χ (διε)
Δι ε με φι - - σαν το Χ τα λ μα τι α
μου φη ε αυ τοις οι οις Χ
και ε πι τοι λ μα τι σμο
ον μου φη

εγ γε μου η εγ κκ τε λι πε η
ε ε ε ε βι εγ κκ τε λι πε
εε με βι ο Θε ο ο

Magnolia

8

Eduard
J. 1942

